

20180516-MvS-samenkomst-Baarn-4^e-educatiedag

Lieve mensen van harte welkom, wat fantastisch dat jullie hier zijn. Ik vind het ook belangrijk om deze dag met elkaar door te lopen, om te kijken wat erin onszelf gebeurt en waar we op dit moment staan, of wij in staat zijn om te kijken verder dan de eerste twee lagen zeg maar, We zijn hier met elkaar samen in Baarn. Het is een wat kleinere ruimte, veel mensen zijn hier als een eerder geweest. Nou ja die kleinere ruimte houdt natuurlijk ook in dat je dan met elkaar de ruimte moet zien in te delen, kijk naar wat je wilt als je je stoel anders wilt neerzetten dan hoeft je buurvrouw of buurman niet te voelen of te denken van oh ben ik niet aardig genoeg? Nee zoek je eigen ruimte op dat is heel belangrijk. En ik denk ook niet dat we dat voelen want we weten allemaal dat we zo vrij zijn om te doen wat we voelen. Zoek je eigen plek op en hou in de gaten dat er mensen binnen kunnen stappen, aangezien er wel veel meer gebeurt achter onze rug om, moeten we waakzaam zijn....

In de pauze even bij José aangeven dat je er bent. Ik vind het fijn om te kijken wie er allemaal wel en wie er niet is. Dan kunnen we het lijstje doorstrepen. Ik ben nu met mijn verhuizing bezig en straks na mijn verhuizing ga ik een heleboel dingen veranderen en aanpassen waardoor ook bepaalde dingen bij mij beter gaan lopen zoals bereikbaarheid en dat soort dingen, dat er een goede manier van communicatie kan zijn. En daarvoor is ook dat ik van bepaalde dag bijeenkomsten, samenkomsten dat de mensen die daar zijn geweest, dat ik dan ook een bestandje heb achter die activiteit, dat ik jullie allemaal nog een mailtje kan sturen na verloop van tijd. Want er gebeurt op zo'n dag gewoon veel. Ik vind het ook fijn om aan jullie te mailen van wat is er ook bij mij, wat heb ik gemerkt, wat is er gebeurt. Openheid en dan vind ik het fijn dat ik dat met jullie kan delen, en in dat pakket wat ik heb van mijn website, daar zit dan achter die activiteit zit dan de inschrijvingen. Dus ik wil niet mailen naar mensen die er die dag niet zijn geweest. En dat is niet uit afgeslotenheid maar juist vanuit zuiverheid, dat het echt alleen bij de ambassadeurs van die dag terecht komt. En dan wordt het ook gelezen, ook vanuit het hart, alleen door de mensen die die dag ook aanwezig zijn geweest.

Opmerking: Martijn ik wil het meteen weer even zeggen, ik vind het zo fantastisch wat ik leer aan jou over helderheid en zuiverheid en wat passend is in de verbinding, hoe ga je verbinding aan met elkaar, maar ook hoe geef je elkaar de kans om te verdiepen. Dus strooi niet zomaar, het is ook kostbaar goed. Beschouw jezelf als kostbaar goed.

Martijn: dat is het. Van mijn kruin tot aan mijn voeten krijg ik kippenvel, het gonst door mijn hele lichaam heen, de kracht achter kostbaar, kostbaar. In feite is alles in het leven kostbaar, maar er zijn zoveel processen gaande dat het ook echt heel erg noodzakelijk is om die kostbaarheid van bepaalde processen ook echt heel goed te begeleiden en ook in de juiste plek te laten komen waar het ook beweegt, waar het trilt. Ja daarmee nodig je mij een beetje uit om daar iets nog verder over te zeggen. Er is zoveel gaande, zoveel verdieping in de mensen die ik mag ontmoeten en jullie ontmoeten die mensen ook, waarbij je ook merkt dat niet iedereen in dezelfde beweging zit als jij. Dat is dus niet dat de één verder is dan de ander, maar dan zit je in andere stukken. Aansluitend daarop wil ik zeggen dat bepaalde dingen waar ik absoluut naar toe wil gaan om dat te gaan openen met elkaar, dat dat niet zomaar is wat je op de tribune gaat doen voor alle mensen. Dus het is niet zo dat ik nu selectief begin te worden, maar juist door de kostbaarheid van datgene wat je gezamenlijk opent, waar je naar gaat kijken, dat je daar een bepaalde zorg en waakzaamheid met elkaar in draagt van dat dat in beweging is bij mensen die dat werkelijk willen maar ook kunnen, ook gepassioneerd, ook met de pijn die daarbij hoort, daarnaartoe willen kijken, die dat willen aanschouwen. Die iets wat totaal weggehaald is uit het menselijk bewustzijnsveld, of dat nou iets pijnlijks is of iets moois, uiteindelijk is achter de pijn altijd wel iets moois, daarnaartoe durven gaan reizen. En wie ben ik om bepaalde informatie, die in ons allemaal verscholen liggen, om dat zomaar en public te openen en iedereen ermee te trakteren en op te trakteren wat effecten zal kunnen hebben wat a. voor de energie die daar dus onder ligt funest zou kunnen zijn, waardoor het zich

juist sluit i.p.v. opent, en dat daarmee de kostbaarheid van die informatie verloren gaat. Wie ben ik om daar zomaar tegen iedereen over te beginnen? Dus die kostbaarheid, daar gaat het om. Dat tracht ik op allerlei mogelijke manieren nu te laten ontstaan d.m.v. zo'n email groep daar ligt de start.

Van harte welkom, fijn dat we hier met elkaar mogen zijn. Ik ben hier nu al 2 dagen in Baarn Ik heb maandag een overleg gehad met een klein groepje mensen ten aanzien van de beweging Nederland Bewust Anders waar echt heel veel tijd aandacht en energie in gestoken wordt om kostbaarheid wat eruit voortkomt, zuiver te houden. Want oeh, oeh wat aan dingen snel uit balans. Als er ergens over gedacht wordt bam! Dan is de gedachte bijna al ondermijnend ten aanzien van de zuiverheid waar je mee bezig bent. Die gedachten leiden af. Dus daar maandag mee bezig geweest, was een ontzettende fijne bijeenkomst, gisteren een praktijk dag hier sessies mogen doen en nog lekker met José gisteravond bij de Generaal een hapje gegeten. Een heerlijke salade, ik zat echt te schransen, ik had al 5 dagen niets gegeten en het smaakte zo lekker, het was zo goed bereid, twee soorten tomaatjes, ik proefde het verschil. Je smaakpapillen worden weer zuiver.

Er gebeurt veel. Vanochtend zat ik met de mevrouw die eigenaresse is van Bed en Breakfast zat ik samen even aan tafel, we hadden het over doelstellingen in het leven, ze is heel druk met de kerk bezig, met humanistisch, doet allemaal dingen door elkaar heen die bij elkaar horen, prachtig. En toen zegt ze "ja wij hadden gisteravond ook een hele leuke samenkomst, mensen van de kerk, van de voedselbank, van vrijwilligersorganisaties die ondersteunen in het vluchtelingenwerk echt prachtig. En toen hadden we het over een boek, dat ligt hier" Toen pakte ze het boek, en dat is een mooi groen boek en het heet, misschien kennen jullie het wel, "de acht bergen", met gouden letters op de zijkant. Ik zeg "kun je vertellen waar het over gaat?" "Ja het gaat en daar gaan ook al die gesprekken over, dan kom je op de essentie uit van wie en wat we dus ook zijn, ook wat we niet zijn". Achter haar hangen hele mooie schilderijen, één met jesus, althans dat is wat zij er ook in ziet, dat is perceptie hè? Ik zag gewoon een prachtig mooi mens. En toen zegt ze "ja het gaat om twee jongetjes die in de bergen zijn opgegroeid", en heel eenvoudig gesproken want zij heeft het mij ook heel eenvoudig uitgelegd, het ene jongetje dat wordt zich op een gegeven moment bewust dat hij niet alleen maar op die berg hoeft te leven, dus zij leven hun leven, elke dag gaan ze die berg op, daar wonen ze, en hun vader neemt hun mee daar naar toe, maar op een bepaald moment wordt dat ene jongetje wordt zich bewust van ja maar ik hoef niet meer op die berg te leven, hij krijgt andere gevoelens en gedachten van er is meer. En dat broertje van dat jongetje die blijft in dat gevoel zitten van dit is mijn plek, dit is wie ik ben. Ze zei zijn lotsbestemming was dus wel die berg. Maar voor dat andere jongetje was dat zijn lotsbestemming niet, want die ontdekte dat dat zijn lotsbestemming niet was. Dus er kwamen twee verschillende ontwikkelingen uit voort. Dat was het verhaal over die berg. Toen vroeg ik aan haar "maar is het dan zo dat het een lotsbestemming dan eigenlijk wel is als de één ontdekt dat het niet de plek is waar je dus leeft maar dat je veel meer in je leven kunt ontwikkelen en ontdekken". Toen zegt ze "Ja dat was ook het gesprek van de avond, van wat is dan je lotsbestemming?" Is het zo dat de lotsbestemming helemaal niet bestaat, is er iets voorbestemd? Zij "ja wij kwamen dus uit dat dat dus wel zo is want de één heeft ontdekt dat die lotsbestemming dus daar ligt en de ander niet". Dat is zoiets bijzonders, dan komen er zoveel vragen, dus wij gingen er samen op door. Ik stelde de vraag "Zou het zo kunnen zijn dat er helemaal geen lotsbestemming is?" "ja toch zie ik het wel zo dat er een lotsbestemming is" Ik zeg "maar het ene jongetje heeft ontdekt in zichzelf dat hij ook een andere keuze kan maken, dus er ontstaat kennelijk een ander gevolg er uit voort" Zij "ja dan is dat zijn lotsbestemming" En zo gingen we steeds dieper vragen erover aan elkaar en toen zegt ze "ja het is wel interessant hè" Ik zei "ja want wat is dan nu nog de waarheid of er wel of geen lotsbestemming is" Zij "het gaat erom hij heeft zichzelf zo geïdentificeerd met het idee dat hij op die berg moet leven, daar voelt hij zich ook goed bij, dat is dus ook zijn leven." Ik zeg "oh je hebt het over identificatie met iets wat goed voelt blijikbaar," En dat zei ik gisteravond ook tegen José "als je in ere houdt wat de mens liefheeft dan wek je geen achterdocht" Zo zit het in elkaar. Het zou wel heel onnozel zijn om datgene wat een ander liefheeft om dat weg te halen waardoor de ander wakker wordt van "ja dat wil ik niet dat jij dat weghaalt" Dus daar kwamen we op terecht en toen vroeg ik aan haar naar aanleiding van dat schilderij van jesus, "stel je nou eens voor dat dát ook een berg is, het ging helemaal niet om jesus het ging om wat er innerlijk gebeurt in jezelf. Toen draait ze zich om en zegt ze "ja hoe bedoel je dat dat ook een berg is"? "Nou stel je voor dat we als mensen, met elkaar op een berg zitten en dat dat ook een gedachte is, stel je voor dat je daar ook van af kunt?" Toen liep het even bijna vast en toen vroeg ik aan haar "doet dat iets af aan de boodschap van de christus in onszelf, stappen we door van die berg af te gaan dan ook uit ons eigen christus bewustzijn, ons krachtveld, de verbondenheid met alles, of verandert alleen die berg?" En toen zei ze "nou ik vind het wel lekker op die berg" En toen zei ik van "ja maar aan de andere kant mag je je misschien ook

de vraag stellen wat gebeurt er in jezelf als je de mogelijkheid durft te onderzoeken dat je datgene wat erbinnen in jezelf aanwezig is, behoudt, terwijl je toch de scène waarin het zich heeft laten zien, los durft te laten? Toen zegt ze "nou daar moet ik nog wel even heel goed naar kijken, want ik geloof dat ik dan allemaal schuldgevoelens ga krijgen" Toen was het tijd om te gaan en ze vroeg wat gaan jullie vandaag doen? Ik zeg "nou hier gaan we het eigenlijk over hebben, het gaat over autonomie, en het gaat over om los te komen van verslavingen, tsjoeh. Daar hebben we het over. De verslaafdheid van de mens om iets vast te houden wat mooi is en goed en krachtig is, wat als ultieme middel eigenlijk wordt ingezet wordt door X, maakt even niks uit, om een nog veel grotere vormloze werkelijkheid verborgen te houden. Dat stuk. Daar hebben we het met elkaar over op deze aarde, daar wordt in het universum over gesproken, daar wordt niet alleen in dit heelal over gesproken, daar gaan alle ontwikkelingen over. Het gaat in de kern over vormloosheid, de kracht ervaren, erkennen in jezelf, en deze zonder oordeel te delen, met andere mensen die dat van jou niet accepteren. Dat is de ware christus, dat is het ware licht. En dat is een heel diepe boodschap om dat dus los te maken, en dan komen we op thema's uit van buitenaardse contacten, multidimensionale contacten, beschavingen uit andere werkelijkheden, we komen op de wereld uit hoe die er nu uitziet. Zoals ik laatst een gesprek met iemand voerde, voor een deel was het een gesprek, is een groot woord maar wanneer ben je echt in gesprek met elkaar? De meeste gesprekken gaan zo: ik vertel iets ...bam, er komt iets terug, dan absorbeer ik dat en zeg ik iets. Bam bam bam, dus eigenlijk is het dan een monoloog. Maar dat is ook goed als je het herkent in de energie dan kun je daar zelf ook anders in staan. Dan kun je meer ruimte en tijd nemen om dat gesprek wel te laten plaatsvinden in welke vorm dan ook. En ik was in gesprek met iemand en die persoon die zei van "ja dat hele buitenaardse verhaal, voor mij is dat allemaal lariekoek" Ik zei "maar dat is toch fantastisch want dan hoef je je daar niet mee bezig te houden" "doe ik ook niet!" En er lag een boek op tafel en daar stond een grote driehoek op, een piramide. **En dat ging dus over de illuminatie en over de wereldorde en over lucifer, dus dat hele systeem.** En ik zeg "dat is geen lariekoek?" "nee dat is geen lariekoek" Ik zeg "nou oké, maar waarom is het ene wel lariekoek en het andere dan niet lariekoek?" "nou ja dit is feitelijk, dit kun je zien in de wereld" Ik zeg "wat kun je zien, deze driehoek, waar?" "nou bij de banken" Ik zeg "als ik de banken in loop zie ik alleraardigste mensen achter de balie, gewoon vaders en moeders die ook op tijd naar huis moeten voor hun kinderen, wat dan wat is die driehoek. Hij zegt "ja wat bedoel je nu dan" **Toen stelde ik de vraag "jij zegt dus eigenlijk buitenaardse is lariekoek, dus wij zijn als enige wezens op dit moment fysiek de werkelijkheid aan het ervaren op een planeet die onderdeel is van zo'n 80.000 miljard andere werelden van alleen dit sterrenstelsel, dus dat is wat je zegt?"** "Ja ik weet niet hoeveel er zijn maar dat is wel wat ik zeg". **"Oké dat sterrenstelsel is een deel van een cluster van 10.000 andere sterrenstelsels, alleen al in dit deel van het universum, daar zijn we dus nog steeds de enige in?"** "Ja dat is wat ik zeg" "Oké dus die driehoek die jij daar op dat boek ziet, wat dus geen lariekoek is, dat gaat dus eigenlijk alleen maar over mensen?" Oeh "ja inderdaad dat gaat over mensen, dus het hele gebeuren waar wij in terecht zijn gekomen is mensenwerk, dus de onderdrukking, de systemen" Ik zeg "ja maar die driehoek, wat geen lariekoek is, **dat is dus uitsluitend ontstaan uit menselijk bewustzijn uit deze wereld, want alleen deze wereld is er?**" "ja maar er zijn ook andere werelden, maar dat is de wereld waar wij vandaan komen uit het licht" Ik zeg "oké maar dat hoort dan dus ook bij die driehoek volgens jou". "Nee dat niet" Ik zeg "oh, nou ik parkeer dat. Ik kijk even naar die driehoek, onderaan die driehoek dat is de mensheid die leeft zoals wij, die moeten dingen doe wat ontzettend afleidt om te onderzoeken wat en wie we nu werkelijk zijn, met geldeconomie, alles wat erbij zit, en daarboven in die driehoek wie zit daar?" "Ja dat is de illuminatie, de machten, de mensen die de andere mensen onderdrukken die dit systeem hebben opgezet". Ik zeg "en waarom doen die mensen dat" "Ja om te onderdrukken" Ik zeg "maar als we naar die onderkant van die driehoek kijken en we kijken naar de bovenkant van die driehoek dan praten we dus beiden over mensen, klopt dat, dat is dus de niet-lariekoek?" "ja dat is het" Ik zeg "dus onderaan zien we mensen, bovenaan zien we ook mensen, maar toch zijn die mensen hele verschillende dingen aan het doen" En toen werd het wat stiller, dan voel je ook in de energie dat er dingen gebeuren door heel eenvoudig dingen te benoemen. Ik zeg "dus we spreken in de kern nog steeds over mensen alleen in jouw driehoek, daar bovenin zijn mensen dingen aan het doen die mensen aan de onderkant van die driehoek onderdrukken en in systemen hebben gebracht en houden zodat zij niet vanuit vrijheid het leven kunnen aanvaarden en kunnen ervaren en kunnen doorleven?" "Ja" Ik zeg "dan hebben we dus te maken met twee verschillende soorten menselijke bewustzijnsstatus zeg maar, want die mensen bovenin in die driehoek hebben een heel ander bewustzijn, denken en voelen dus klaarblijkelijk heel anders over hun medemens" "ja dat klopt" Ik zeg "maar dan praten we dus toch over twee soorten mensen. Dat wil niet zeggen in de vorm maar in bewustzijn, want wat maakt nou

dat die mensen dan in die bovenste driehoek, die illuminatie, dat hele systeem zo hanteren, wat is daar dan anders in die mensen als de lichamen hetzelfde zijn?" Toen liep het vast. Ik zeg "als wij meer zijn dan alleen ons lichaam en het lichaam is schijnbaar hetzelfde, wat is er dan buiten dat lichaam om anders in die mensen dan wij, of wij anders dan die mensen?" "En de vraag is dan als we allemaal de expressie hebben van een mens, van wat we nu denken dat een mens is, en we zijn allemaal hetzelfde, we zien er allemaal hetzelfde uit, wat gebeurt er als we daar dieper in gaan kijken? Wat is dan uiterlijkheid van iets, van binnenuit. Toen zei ik van "dat verhaal wat jij lariekoek vindt behoeft aandacht, maar het is wel aan jou om daar dieper naar te durven kijken, want het is niet alleen maar de driehoek van de mens, er is veel meer aan de hand, en nu zijn wij hier op de aarde aan het leven in zo'n zgn. driehoek, maar dat kun je jezelf aanpraten dat je in die driehoek zit. Je kunt vaststellen dat dat operationeel is, dat inderdaad die modellen er zijn, maar je kunt ook voelen van ja maar ik sta helemaal niet in de onderste laag van die driehoek, maatschappelijk of economisch gezien wel, maar energetisch van binnen niet. Want ik weet ten diepste dat ik een vrij wezen ben. En ik weet heel erg ten diepste dat ik een onsterfelijk wezen ben, een bewustzijnswezen, en dat ik onsterfelijk ben en alleen sterfelijkheid ervaar in deze werkelijkheid hier wat gebonden is aan ruimte en tijd, wat hier ervaren wordt op de manier zoals dit lichaam dat dus klaarblijkelijk ervaart. En dan komen we op allerlei thema's uit, wat vrijheid werkelijk is, hoe je vrijheid kunt bereiken, dat vrijheid een moment is hoe je het kunt ervaren, want je kunt in een diepste vrijheid zitten en een minuut later een totaal andere ervaring hebben. Maar je kunt ook in een dagelijkse situatie ineens in een diep moment van volledige vrijheid zitten, dat je voelt van oh hier gaat het om, dit is het! Alles vloeit weg.

De draad van waar wij het allemaal over hebben is dat we ergens beseffen van er klopt iets niet, er klopt eigenlijk helemaal niets van wat we tot nu toe allemaal zien, we hebben er wel mee te maken, maar er is veel meer in mij ligt er verscholen, wat aandacht mag hebben, waar ik naar mag gaan kijken, en dan open je die doos met al die informatie in jezelf, en dan komen heel veel vragen, dan kan er ook verwarring komen, er komen ook paden uit van helderheid. **Eén van de belangrijkste boodschappen voor ons is dat de paden die eruit ontstaan, die ons helderheid brengen dat we dat niet gaan aanhangen als waarheid omdat dat helder is. Daar zijn we heel snel toe geneigd, dingen die wij denken te snappen, houden we vast omdat dat klopt.** Maar die route die hoeven we niet meer te onderzoeken want dat is dus helder. **Wat klopt er nu nog niet, waar zit de verwarring, waar zit de onzekerheid, waar zitten de vragen? Dat punt daar staan we nu echt hier op de aarde in om daar verder in te graven.** Er is nu genoeg gepubliceerd over allerlei onderwerpen waar mensen van weten van dat dat zo is. Daar kun je nog 30.000 andere websites over oprichten en nog meer over schrijven en zo, **maar eigenlijk is alle informatie in het veld nu beschikbaar. Er hoeft eigenlijk geen artikel meer geschreven te worden omdat het er al is.** Dat wil niet zeggen dat wij nu moeten stoppen met schrijven, dat is niet wat ik bedoel, ik bedoel van joh alles is beschikbaar. Als je werkelijk wilt weten dan kun je alles nu vinden, maar wee degen die verstrikt raakt in het heldere pad dat hij denkt dat hij weet hoe het zit en dát pad gaat presenteren als de ultieme waarheid. Want dan ga je de onduidelijkheden mijden. Daar gaat deze dag over. En ik laat hem energetisch in, ik doe het niet, wij doen het allemaal. Jullie luisteren nu naar mij maar dit is een boodschap die ten diepste in ons allemaal verscholen ligt. **Wij zijn allemaal op onze eigen manier aan het reizen in deze werkelijkheid.** En wat ik nou zo ontzettend fijn vindt en heel bijzonder en ik vind het ook kosmisch kloppend is dat op een bepaald moment kom je in een bewustzijnstraject waarin je voelt van ja maar nu moet er meer gebeuren, de cirkel moet verder open. We moeten het over meer fundamentele zaken gaan hebben, we moeten nog dieper naar bepaalde onderwerpen gaan kijken, **we moeten nog krachtiger met elkaar durven gaan kijken naar de onderwerpen en dan heb je het al met elkaar, dan komt het eropaan, ben je bereid om zonder dat je klikt aan elkaar en afhankelijk wordt, durf je samen te gaan werken om te schouwen in nog diepere en grotere lagen.** Kijk en daar heb je soms jaren voor nodig op deze wereld en wijzelf ook, ik ook, wij allemaal, om in het mensstuk waarin we nu leven om toch echt te ervaren wat vrijheid is in een groepsverband. Dat heeft een paar jaar de tijd nodig en we zitten nu in Nederland alleen denk ik met zo'n duizenden mensen die zich hebben verdiept in het onderwerp verbondenheid, verbondenheid met andere mensen door te ervaren er is geen verbondenheid. Ik heb wel verbondenheid gevoeld maar ook heel veel disconnectie, niet-verbondenheid, maar ik ga er wel voor, niet in de ontmoetingen waar ik ook bij ben, maar gewoon in eigen leven, ik blijf mijn energie erin steken, ik blijf die die verbondenheid voelen, ik blijf aan die persoon denken, ik neem die persoon in mijzelf op, ik koester die ander vanuit mijn vrije hart, niet vanuit een beeld, vanuit mijn vrije hart van binnenuit. **Duizenden mensen zijn dit aan het onderzoeken en aan het doorbreken en door dat bewustzijn wat vrijkomt in die mensen, in jullie, in mij, wat vrijkomt daardoor kunnen we dus de volgende stap ook nu gaan zetten, die in feite al**

gezet is, maar dat we hem ook gaan ervaren. Want alles is er al, het is alleen van hoever durven wij ons open te stellen vanuit kracht, dat er niet iets anders in ons gaat, maar dat we krachtig, helder zijn, daadkrachtig zijn, dat we kunnen kijken, dieper, naar lagen die nog mee verwarring zouden kunnen gaan opleveren. En precies dat is waar we nu mee te maken hebben. **Dus het is het labrynt, dus de mind, het denken, het denken wat veel mensen denken dat voelen is, dus het labrynt, dat we dat gaan zien ten opzichte van een nog veel dieper spiritueel intellectueel bewustzijn wat compleet afwijkt van totaal anders is als wat we hier kunnen denken. Ja het is één van de meest krachtige momenten van wat we hier op de aarde nu meemaken.**

76% van de insecten zijn uitgestorven, toen stond er in Trouw zo'n klein artikeltje, maar eigenlijk zou dat op de voorpagina moeten staan onder de kop: "leven op planeet aarde sterft uit de mens heeft nog 3,5 jaar, voedselbronnen raken op, evenwicht verstoord, de schepping van deze wereld ondermijnd," en dan nu gaan we naar een ander onderwerp (krant), zo'n klein artikeltje. Het gaat niet zozeer om de insecten, het gaat erom dat we bewustzijn, dat er frequentie veranderingen plaatsvinden, dat de ingrediënten waaruit alles is ontstaan, dat die dus compleet in de war zijn. En dan kun je allerlei maatregelen bedenken, juridische maatregelen en veranderingen van energie, maar ons bewustzijn is nodig nu, ons bewustzijn is nodig om als krachtwezens van klank, kleur, trilling, frequentie, daadkracht om dat te gaan aanschouwen. En dat kan alleen als je een vrij bewustzijn hebt, dus de schrijvers die in deze werkelijkheid aanwezig zijn kunnen daadwerkelijk alleen maar herscheppen, want daar gaat het om, herzien, herscheppen, op moment dat ze vrij zijn van allerlei parameters van hoe het in elkaar zou zitten volgens een vorm. Want er is geen vorm, alles wat we hebben gedacht in een vorm is het niet. Daarom moeten we alles durven openzetten. Mensen vragen soms hoe gaat het met je? "Met mij gaat het bijzonder goed, maar ik heb het bijzonder zwaar, en ik heb het bijzonder lichtig, alles loopt door elkaar heen. Er gebeurt van alles. Dat heeft te maken met dat al die lagen die door elkaar heen lopen, ik sta aan de voorkant hier als Martijn maar de hele prut daarachter, ik krijg zulke harde klappen, dat is echt gigantisch. En dan weet ik oh ja dit is nu echt, we zijn nu echt aan het werk.

Dus nogmaals van harte welkom voor de mensen die hier vandaag zijn, dit is de essentie waar het om gaat. Dus laat alle woorden vandaag los, maar ga voelen in jezelf ten diepste dat je buiten deze vorm om, hier, informatie in jezelf aan het omzetten bent, kracht, waardoor je een deur opent, energetisch, waardoor er veranderingen kunnen plaatsvinden. **Want ze kunnen alleen via het menselijk bewustzijn, van wie we nu denken dat we zijn, kunnen ze plaatsvinden. Alleen via onze hartskracht, hierbinnen in, daar ligt de blauwdruk, het vormloze.**

Opmerking: ik zit een beetje in mijzelf als ik zeg van intercommunicatie, als ik zo ben van dat ik het eigenlijk niet volg, dan kom ik op zo'n punt dat je één seconde ervoor bent, maar normaal in de communicatie wil je het volgen en dan heb ik de controle, maar dan zit ik in het kunstmatig veld, maar dat is zo lastig, want ik ben het gewend om het te willen volgen. Dat is ook waar jij het over hebt.

Martijn: wij zijn zover van huis in die zin, we zitten een nanoseconde van de (knipt met zijn vingers) zitten we ervan af. Maar we zitten zo ver van huis, hoewel we er dichtbij zijn, zitten we zo ver ervan af omdat we in een andere taal zitten en een compleet andere manier van werkelijkheid ervaren, we zijn zo in een ander bewustzijn aanwezig, dat het is ook een enorme constatering omdat steeds weer in jezelf ook te ontdekken van ja dat volgen, je moet iets kunnen reproduceren. Maar die taal, wij zijn van origine kunnen we door die talen heen lopen. Ik herken dat ook, ik heb daar enorme moeite mee gehad en het is voor mij dan andersom, om als kind te gaan denken, en ik zie bij veel punten bij Raymond dat die dat heel moeilijk vindt. Anderhalve week geleden, even voelen of ik dat ga zeggen, ik hou hem heel gecompriemd, dat hij heel geëmotioneerd en heel verdrietig en dat hij zegt "papa ik leef eigenlijk in een soort fantasiewereld" Ik pakte hem zo vast en ik zeg "en is dat fijn, is dat raar?" "Papa dat is zo fijn" "wil je daar iets over zeggen wat dat dan is die fantasiewereld" Hij zegt "ja want als ik dan aan de dieren denk" want hij wil graag een Bullmastiff, een hele grote hond. "ik kan dan niet meer stopen met er over te praten omdat hij er al is, ik zie hem, ik voel hem, ik ruik hem al, ik lig al met mijn hoofd tegen hem aan en dat moet het ook gebeuren, moet ik hem dan ook echt hebben, en ik weet dat dat allemaal in de fantasie is maar voor mij is het heel echt, ik voel het, het is er al en ik ben een soort van verdwaald in de fantasie" Toen zei ik tegen hem van "misschien zijn de mensen wel verdwaald in deze wereld, dat ze het niet meer kunnen fantaseren, het niet meer kunnen voelen" **En dat was zo genezend voor hem. Daarna hield het verhaal over de Bullmastiff niet op hoor.** Zo mooi. Hij liet mij iets zien wat ik in mijn kindertijd, ik had het ook ik wist het is een soort fantasie, maar niet een fantasie wat de

mensen op deze aarde zien als fantasie, dat je een fantast bent en er op los fantaseert, maar dat alles wat je voelt dat dat in jezelf is. **En dat je soms tot een enorme schokkende ontdekking kunt komen van in de buitenwereld, dat je met je hoofd in de buitenwereld zit "het is er helemaal niet, oh deze wereld is leeg, waar is het?" Ik vind hem nog steeds heel heftig. En dan mij ook blijven richten op dat wat ik weet dat er zoveel mensen zijn die het ook weten, hierbinnen.**

Opmerking: nou dit raakt mij heel erg, heel herkenbaar.

Martijn: wij zijn allemaal kinderen van thuis. Hallo, tjok tjok tjok is daar iemand thuis, daarbinnen?

Iemand deelt: Omdat ik iemand ben die enorm geworsteld heeft met dat ik vorm en structuur niet begrijp, heel lang op het vlak van de persoonlijkheid van oh je bent niet assertief genoeg of je bent te verlegen, of te getraumatiseerd of te dit of te dat, totdat de laatste jaren dat het niet weten, het niet. (**Martijn:** afwezig zijn van) gewoon helemaal oké is en ik helemaal kon gaan voelen, niet helemaal, dat ik begon te voelen van wat er eigenlijk in mij beweegt. Die wereld, wat Raymond de fantasiewereld noemt ken ik heel goed. Twee weken geleden heb ik gevoeld hoe dit lichaam, hoe vast dit lichaam is. Ik vind het nog steeds schokkend dat dit lichaam zich niet kan vormen naar hoe ik mij voel. Laat ik het maar gewoon zo zeggen. Nu stond ik twee weken geleden in een biologische tuin, samen met een ecologisch landbouwkundige die hier aan bodem verbetering doet en geen poot aan de grond krijgt in Nederland, zo gaat dat. Er was een boer bij uit die omgeving en ik zie die landbouwingenieur in de composthoop graaien, ruiken hoe fantastisch die organische compost is waar lange pieren in leven, zo van oh wat is dit een goede bodem, dat was het veld. En ik sta daar en daar begreep ik ten diepste hoe ontzettend armoedig ons lichaam is, het zich niet meer weet te verhouden tot de bodem, of wij ons niet meer weten te verhouden tot de bodem, want die is zo levend die bodem, wat hebben wij die uitgehongerd en uitgetrokken en wat voeden wij ons armzalig. Door weer eens in zo rijke grond te staan en dat diep binnen te laten komen van oh dit lichaam is ernstig ondervoed en het kan ook helemaal niet die natuurlijke codes bevatten van die vormloosheid, daar zit iets heel raars. En dat heeft te maken met toestaan het niet te weten en vormloos te zijn en dan maar ophouden met denken. Zoveel gelezen, gedaan, opleidingen gedaan en ik kan niks onthouden, want het werkt niet.

Martijn: het is de acht bergen in die zin dat het jongetje die wel in zijn programma bleef leven op die berg dat je dat niet hoeft te zijn maar dat je dus ook niet die keuze hoeft te maken om erbij weg te gaan, want dat is eigenlijk hetzelfde. Maar dat je er helemaal uitstapt, dus wat wij nodig hebben is eigenlijk helemaal onverwachte bewegingen in onszelf, in ons bewustzijn, waardoor wij deuren echt openen. Dank je wel. Ik vertelde het maandag ook bij de samenkomst, dat wil ik ook met jullie delen, het is een hele mooie uitbeelding van waar het allemaal om gaat en waarom wij hier vandaag ook zijn, maar ook waarom de mensheid an sich op deze aarde een het onderzoeken is hoe zaken beter kunnen in onszelf, we denken dat het buiten ons moeten oplossen, we denken dat we de natuur moeten redden en zo, maar de aarde is een perfect geheel, en dat kan nog verder ontwikkelen als de wezens die er op leven zichzelf durven te aanschouwen zeg maar. In plaats van dat we naar onszelf kijken proberen we de wereld om ons heen te veranderen die niet meer goed is omdat we van binnen zelf weigeren te veranderen.

Ik was thuis in de tuin bezig en er staan heel veel berkenbomen en die nemen heel veel vocht op, dat zijn echt drinkers. In de winterperiode heb ik wat struiken en bomen weggehaald die ook echt in die periode gesnoeid moesten worden en dat waren zulke takken, die liggen in de tuin en die takken die zijn gewoon uitgekomen. Dus die boomstronken die liggen opgestapeld en daar groene hele takken uit. Dus we staan erbij en Ellen zegt moet je nou kijken wat bijzonder. Ik zeg "ja het leven is er gewoon" Het leeft niet alleen omdat het aan wortels vastzit, dat is onze perceptie, wij denken dat als we een boom afzagen dat de boom weg is, we denken ook dat de boom onder de grond zit met zijn wortels maar aan de andere kant zijn de wortels ook in de atmosfeer, dat zijn de takken. Die stronken die liepen dus helemaal uit. Hele takken zijn eruit gekomen en zelfs bloemen kwamen eruit van de appelbomen. Wij gingen verder met opruimen en daar zou een kippenhok komen en er stond een hele grote conifeer en die stond niet op een lekkere plek meer, en we voelden ook dat die ruimte wilde maken, dus wij kijken en voelen en na veel gedoe hebben we die boom weggehaald. En met gedoe bedoel ik nog dieper kijken, weer kijken, is het schoon, is het open, kijken naar de vogels, de vogels gingen eerst allemaal in die boom zitten zo van (wat maak je me nu?) Maar dat bleek dus niet zo te zijn maar van nou dat is...ja een soort afscheid, en dan gingen die vogels allemaal in andere bomen zitten. Die conifeer weggehaald en toen zag je dus ook dat die ene berk die ernaast stond was aan de ene kant helemaal kaal. Uiteraard want daar komt geen licht en dan

zegt die boom van oh geen licht, nou dan moet ik daar niet groeien, dan ga ik wel die kant uit want daar is veel ruimte. Dat doen mensen op deze wereld vaak niet en die willen juist meer ruimte aan die kant en gaan ze daar uitgroeien en ga jij eens even aan de kant want dit is mijn plek. En dat doen bomen niet.

Er was één tak van een berkenboom dood, een tak van 3 meter lang, en toen zegt Raymond "die tak moet weg want daar komt precies het dak van het kippenhok". Ik zeg "we kunnen die tak ook weghalen als het zo ver is, misschien kunnen we er een beetje omheen bouwen". "Ja wat een flauwekul die tak is toch dood, die kan er gewoon af". Dat werd een 16-jarige gesprek van dat dat nu kon i.p.v. de volgende keer. Oké dan gaan we dat nu weghalen. Kijk maar, voel maar. Nou even voelen ja hoor die tak kon weg. En hij zaagt en die tak valt er af en die boom begint te bloeden vanuit het dode stuk, en niet een klein beetje, je kon er een glas onder houden, ik denk dat er wel een liter, misschien wel een emmer of twee, het was alsof je de waterkraan opendraaide, en die boom die liep gewoon leeg, dus alle sapstromen die erdoor heen gingen die gingen via het deel wat dus dood was, wat we dachten dat dood was, gingen daar zijn weg vinden en daarnaartoe. Dus Raymond helemaal "oh hij loopt leeg". Ik zeg ja dat kun je ook drinken berken sap. Nou dat doe ik niet. Dus wij kijken naar die boom en het bleef maar stromen en een week later zag je bij de opkomst van de blaadjes, want die bomen lopen allemaal uit, zag je dat die boom achterstand had t.o.v. al die andere berken. En we zagen hem sterven en dat was heel heftig. Heel verdrietig vanbinnen, verkeerde keuze gemaakt en toen denk ik in mijzelf en voelen ja maar ik heb helemaal niet de verkeerde keuze gemaakt, alles is naar eer en geweten en zuiverheid gedaan. Dus wat gebeurt hier nou eigenlijk? En ik ook met Ellen erover gepraat, ja het is wel zielig ja ja je moet nu ook vertrouwen hebben dat het zich herstelt, want er is iets nodig, ik moet daar gewoon dieper naar kijken. En die boom ging echt dood. Dit is een paar weken geleden en alle bomen kwamen uit en die boom niet, en begin vorige week zitten we in de tuin en toen zie ik tegen Ellen van "ik weet het, ik voel het, dit is wat er nodig is" Er waren allemaal vogels om heen, ik kan het niet vertellen in woorden maar het is een innerlijk weten, ik wist wat ik moest doen. En ik pakte die boomstronken op die in de tuinlagen al vanaf de winter, die dus uitgekomen waren van de berk die bloedt, die heb ik opgepakt in de kruiwagen gelegd, ik ben naar die boom gegaan, ik heb die informatie, die kracht, dat leven van die takken, heb ik onder die boom gelegd vanuit eerbied en ik zei letterlijk tegen die boom "alsjeblijft, alsjeblijft, hier is leven" en ik voelde vanuit mijzelf ook mijn leven mee gaan. Dus ik voelde mijn eigen kracht vanuit respect naar die boom, naar het bewustzijnswezen, voelde ik d.m.v. de energie, informatie die in die takken ligt, voelde ik dat er een informatieveld bij die boomstam kwam en zo heb ik al die boomstammen neergelegd die dus in leven waren. En ik ging op afstand zo kijken **en ik zat alleen maar te rillen. Alleen maar energie ging door mij heen, te rillen. Trillen, kippenvel kreeg ik en nu weer hoor, helemaal kippenvel, en ik kijk ernaar en ik wist dit is goed. En Ellen stond met tranen in de ogen en toen zei Raymond "oh mama dan moet je niet zo stom doen, het is niet om te huilen het is gewoon goed zo". "Ja maar dat is zo'n diepe ontroering als je straks een beetje ouder bent dan ga er misschien ook wel anders mee om".** En dat hebben we zo gelaten en twee dagen later kwamen de eerste takken tot leven. En nu zijn er nog steeds bepaalde takken die niet functioneren maar je voelt dat de boom extra kracht heeft gekregen, informatie die weg was gebloed, als het ware, gekregen heeft uit die takken om het in te halen. Dus het samenbrengen van kracht en informatie, energie, bewustzijn, zuiver bewustzijn, verpakt in die vorm, daarheen gebracht, En dat is onze functie. **Dat is wie we zijn, wij zijn koppelaars, wij zijn verbinders, we brengen zaken letterlijk in beweging en dat kan alleen als wij beseffen wat we voelen ten diepste dus hoe we het kunnen uitdragen in een vorm door iets te doen en dat hoeft niet in een vorm met de handen per se, maar in een vorm van hoe je leeft, hoe je ergens naar kijkt, wat je ervaart.** En eigenlijk zijn wij allemaal een deel van zo'n stam, wij zijn allemaal zo'n stammetje van een hele grote boom, waar we vandaan komen met ons bewustzijn, en door allemaal te zien dat, hoewel we allemaal een ander deeltje zijn van die boom, dat we een deel zijn van het geheel, en elkaar dus ook durven te ontmoeten, gaan ook die energievelden gaan elkaar weer ontmoeten. Dus doordat ik jullie vandaag ontmoet en wij elkaar ontmoeten brengen we allemaal enorme krachten in beweging. En dat komt bij elkaar en dat stopt het bloeden. **En dat is een heel diep onderwerp. En als je spreekt over de hoeder van de aarde en de hoeders van dit universum, hoeders van het kosmische bewustzijn, hoeders van het bewustzijn wat je misschien niet eens een naam zo hoeven geven, dat zijn we in de kern allemaal. De vraag is alleen durf je het te herkennen, durf je het te herkennen in jezelf zonder dat je het een bepaalde definitie geeft. Dat is wat we hier op de aarde komen doen.**

En daarom is het zo belangrijk om steeds te blijven kijken van wat kan mijn bijdrage zijn, maar ook mag ik misschien ook een stukje informatie, energie en kracht van een ander ontvangen, ben jij er voor mij? En dat heb ik maandag gemerkt in de Nederland Bewust Anders moment, waar ik ook echt

eventjes met bepaalde dingen gewoon moeilijk had en lastig vond en me geëmotioneerd bij voelde, van hoe zuiverheid en aandacht zo helend is. Dat er niets wordt gevonden maar dat er alleen ruimte is om te zijn. Dat is echt ook deze dag in alle niet verwachtheid, in de stilte, in de warmte, in het kijken van jemig wat voel ik nou eigenlijk zelf. Want die gevolgen, we moeten het ook kunnen reproduceren, wat voel ik nou eigenlijk vandaag, wat is er nu gaande in ons, wat gebeurt er nu, hier binnenin.

Iemand deelt: wat jij nu benoemt dat wil ik graag met jullie delen, omdat het ook precies datgene is wat ik vanochtend ervoer toen ik hier binnen kwam of puur hier samen zitten, ik had de laatste tijd vaker het idee van nou ik word hier zo plat gedrukt in deze wereld dat je soms denkt van oh ik ben het kwijt, ik kan het niet meer pakken, dit waren toch stukken waarvan ik dacht oh dit had ik in mijn persoonlijkheid wel opgelost, dacht ik, die komen dan weer je herkent ze dan nog wat heftiger, komen ze terug. En het toch willen blijven staan in de kracht die je wel voelt maar van ja hoe doe ik dat dan op die berg, hoe zet ik dat dan neer. Daar kun je je ook af en toe eenzaam in voelen en dat verhaal van de boom, dat voel ik hier, ik kom hierbinnen en ik dacht oh ja natuurlijk dit is het. Ik ben er weer, zonder dat ik iets hoeft te zeggen voel ik meteen van oh wouw, die hele kracht komt terug, omdat we allemaal even bij elkaar zijn.

Martijn: dat is god, dat is god, dat is de universele vormloosheid van god, wat god is van oorsprong.

Anonieme Monnik: jij geeft het zo mooie woorden en ik denk oh ja zo voelt het ook.

Martijn: en we begrijpen allemaal op onze eigen manier dat als je bijvoorbeeld zegt nou ik ga naar een samenkomst in Baarn, dat andere mensen daar een bepaalde gedachte over kunnen hebben van ja je gaat dan naar Martijn en je hoeft je toch niet goed te voelen om bij Martijn te zijn. Nee dat hoeft ook helemaal niet, het gaat ook niet om Martijn, **het gaat wezenlijk om iets in jezelf, er komt een bron in jezelf tot leven op het moment dat je bij mensen bent die diezelfde kracht ervaren, dat is het.** En volgens mij is dat de enige reden waarom er überhaupt kerken of moskeeën zijn, samenkomst plekken, waarin je elkaar eert en de grote kracht in de mens eert en dat je de grote kracht van het universum eert en ook creëert letterlijk, omdat je ontdekt van ik doe het eigenlijk zelf, ik ben er zelf een deel in. Ik ben een deel van dat geheel, en zodra er ook maar een externe factor is wat leidend gaat worden of beperkend gaat worden, **in ons, in een vorm gaat zetten, dan zitten we in de definitie in het labyrint, in de gedachte, in de vorm, en is de vrijheid weg. Dus hoe kun je nu de kracht in jezelf zo coherent laten zijn met andere mensen, zo laten stromen, dat je ook werkelijk voelt van ik kan het niet benoemen, het is niet te benoemen, ik stop er ook mee, die kracht is er en ik weet dat die kracht in de ander is en dat de ander dat ook ervaart en ik weet dat als de ander wil vertellen wat hij of zij ervaart en ik wil dat ook doen en dat we dan ruzie gaan krijgen omdat we denken dat we het oneens zijn door de woorden.** Laten we stoppen met praten dan stoppen de wereldoorlogen, dan stoppen de religies. Dat is waar het allemaal om gaat. Dat is de grootste stap voor het bewustzijn van deze wereld, is dat de mensen gaan beseffen, in het gevoel, wat helemaal vrijheid werkelijk is. Pas dan zal er in deze werkelijkheid de bloem ontstaan, de plant voortkomen uit het zaadje wat wordt geplant door bewustzijn. Raymond zei twee dagen geleden, we keken naar de t.v. en het ging over Kim Jong-Un en over Trump en nog een paar dingen en toen keek hij en zegt hij "ik snap er niks van hoor, we hebben helemaal geen regeringen nodig" Ik zeg "oh ja dat klopt, maar waarom denk jij dat we dat niet nodig hebben?" "Ik heb het toch ook niet nodig, ik leef toch zonder een regering, alles wat ik doe in mijn leven doe ik zelf". Ik zei "juist en dat komt omdat je ongelofelijk goed bent in fantaseren!" Dat is het. Zo simpel is het. Maar nu de praktijk erbij. Hoe simpel is het in deze werkelijkheid? Het kan allemaal anders en ik heb niemand nodig om mijn bewustzijn in beweging te zetten en ik heb iedereen nodig om mijn bewustzijn in beweging te zetten. Dus op de berg, van de berg af. Het is niet zo dat je kunt zeggen van je hebt het wel nodig, je hebt het niet nodig, het is wat er in het moment gebeurt in de kracht. **Als ik bijvoorbeeld de kracht in mijzelf op een bepaald moment niet goed genoeg kan ervaren, verstoort door trillingen en frequenties, dan is de kracht die ik dan ontmoet in de ander, die dus zo duidelijk wordt uitgezonden, is dus voor mij op dat moment nodig omdat ik dan geraakt word door de frequenties en mijn eigen krachtveld van binnen weer zegt van oh ja aahh hier ben ik. En dat is het rehabilitatieproces. Daar mag je dus niet over spreken op deze wereld over dit wat we nu doen. Want dan word je weggezet als een idioot of je wordt weggezet als een volgeling, terwijl je alleen maar spreekt over het kosmische bewustzijn.**

Ik heb en muziekstukje van Annette Cantor. We hebben nu zoveel met ons bewustzijn in beweging gezet en ik ben jullie daar ongelofelijk dankbaar voor en mijn vriendschap voor jullie is onmetelijk! Ik voel dat dat ook naar mij toe is en naar elkaar toe. Ik vind hem heel bijzonder en dat blijft hier niet bij. We gaan heel veel dingen ...?? .er is heel veel gaande. Ik wil daar deze dag zeker nog iets over zeggen.

We gaan pauze houden **maar beseft voor jezelf dat je hier bent in deze werkelijkheid absoluut uit een noodzaak, niet een noodzaak om de wereld te redden, wat ik al zei de wereld is al in zijn perfectheid aanwezig, maar om ons eigen bewustzijn te bevrijden.**

Daar gaat het om. En nu dat we hier zijn op de aarde, kunnen we eigenlijk grofweg twee dingen doen, we kunnen er ongelofelijk bij wegblijven en er niet naar kijken, door er mee om te gaan op een manier wat het niet is, een hele boute uitspraak, **of we gaan ervoor! En je doet het nooit voor een ander. Je doet het zuiver voor jezelf! En daarmee ben je een zuiverste baken van oorspronkelijk licht voor deze wereld. En die ontdekking en het herstel van mensen onderling met elkaar, die kracht, die geboorte, die wederopstanding, die kracht, dat is de kracht die aanwezig is bij al die andere bezoekers uit andere werelden.** En zij zien dat die kracht hier nu aan het stromen is. **Dus hoe meer we beseffen dat alles met elkaar verbonden is en hoe jij daar een deel in bent.** Stel je eens voor dat iedereen in deze wereld er is om jou van je pad af te houden. Dan heb je geen keus dan alleen maar je eigen pad te volgen. Na de pauze vanuit deze kracht en energie een earth prayer doen, dus vanuit het bewustzijn binnenin, dat we de wereld zien en dat we laten weten dat we hier zijn. En we gaan het hebben over "technieken" van bewustzijn waar we ook in de educatiedagen of in andere gesprekken over hebben gesproken. Laten we met elkaar doornemen wat nodig is, ik weet het ook niet. Voel je vrij, je bent vrij.

Deel 2

Het is een hele bijzondere tijd, ook ik vind het niet echt een makkelijke tijd hoor, van alle kanten gebeurt er van alles, maar doordat ik zoveel ontmoetingen heb die zuiver zijn, zijn voor mij brandstof, waardoor het verdwalen in het landschap van niemand, waar ik dan mijzelf in kan vinden, dat het verdwalen als het ware niet plaatsvindt, gewoon door elkaar te ontmoeten. **Deze periode waarin wij nu leven gaat ook over zelfstandigheid, autonomie, en om te beseffen dat het enorme gevolgen heeft voor de hele manier hoe je kijkt naar de werkelijkheid.** Hoe worden we nog geleid door wat ons wordt geprojecteerd op het grote scherm deze werkelijkheid. **Het spel wordt heel slim gespeeld. Mensen denken werkelijk dat op dit projectiescherm, dus deze werkelijkheid, dat we daar, zoals het zich nu aandient, juist in het nu moment, dat we daar grote veranderingen zien. Zoals ik vanochtend al zei: hou datgene intact wat de mens liefheeft, dus ook hoop, houdt dat intact zodat de mens niet argwanend is. Ik zie dus een hele hoop veranderingen en mooie veranderingen, die zijn er ook daadwerkelijk, maar het is niet zo dat ik daardoor als wezen op mijn lauweren ga rusten met mijn bewustzijn. Dus ik blijf waakzaam, ik blijf alert, ik blijf onderzoeken, ik blijf op een kritische manier zonder negativiteit, op een kritische manier blijf ik tussen de stenen door kijken van "oh ja...is dat zo?" Gewoon even kijken met mijn eigen bewustzijn.**

Het is een hele belangrijke tijd waarin we leven. Eigenlijk is christus nog nooit geboren in deze werkelijkheid als je het op die manier zou zeggen. **Dus de innerlijke kracht is nog nooit daadwerkelijk volledig geboren. Er zijn alleen fragmenten zichtbaar geworden, die heel snel in een vorm zijn neergezet in de kronieken zodat wij worden afgeleid van wat werkelijk is. Ja het is dan zo mooi om dan samen te zijn.** Misschien kunnen we straks in de lunchpauze lekker naar het bos toe wandelen. Als je het wilt, als je zegt van nou laat mij maar lekker alleen, dat kan niet, we kunnen je niet alleen laten, want dan neem je gewoon je eigen plek waar je alleen bent.

Het is gewoon een hele bijzondere samenkomst deze wereld, deze hele wereld op zich hoor, niet alleen deze dag. Want hoe bewuster je hiermee omgaat, hoe krachtiger je gaat zien wat er gebeurt. Ik reed vanochtend naar de Action toe in Soest, want ik was een kabeltje vergeten mee te nemen, dus ik zet de auto neer in de winkelstraat en ik loop zo dor die straat en vervolgens voel ik letterlijk iemand die prikt met aandacht naar mij, alsof ik zo van je moet even deze kant uit kijken. Het was even een schouderklop, zo van je bent wel met dat kabeltje bezig, maar het is allemaal onzin. Dus ik keek zo naar rechts en daar staat een jongeman, met een baard, staat bij de groenteboer, hij is de groenteboer, staat buiten en de groente die heeft hij in zijn handen, dus een foto wat ik dan zie, staat zo bij die kratten, heeft groente in zijn hand, beweegt helemaal niet, staat stil, en kijkt mij aan zo, met een glimlach. En terwijl ik dat dus voel en ik ga kijken naar hem word ik overweldigend geraakt in dat moment, dat hele korte moment, boem, en mijn eerste reactie was doordat ik dat kabeltje moest hebben van ik loop weer door, maar dat kon helemaal niet, dus dat speelt zich heel snel af maar in het bewustzijn heel vertraagt. Dus ik kijk naar hem en ik zeg "goedemorgen", en op

het moment dat hij zo naar mij keek, "goedemorgen" dat was dat moment. Dit kun je aan niemand vertellen behalve als jullie weten en dat weten jullie wat dat is. Dát maakt het zo bijzonder. Dat. En in hetzelfde moment maakte mij dat zo ongelofelijk verdrietig om dat dat zo afwezig is. En verwacht je nu dat iedereen zo, nee ik verwacht niks, maar dat gevoel wat er dus bij mij wordt aangeraakt, wat er bij mij gebeurt waardoor ik totaal anders, ik ging in jubelstemming de Action in, dat gevoel wat er dus wordt geraakt dat is dus mijn kracht en die wordt in beweging gezet omdat een ander naar mij kijkt en uit vriendelijkheid dat uitzendt en ik daar geen gedachten over heb van "ja het was gewoon toeval" nee ik hoef daar niet over te denken dat is allemaal onzin, het is al gebeurd. Joehoe! Dus ik de Action in, die Action ken ik natuurlijk niet dus alles ligt op een andere plek en ik loop zo de Action in en ik sta precies voor het vak, ja hoor 70 cent een kabel. Voor mij had die handeling van de eenvoudigheid had te maken met dat moment, alles wordt eenvoudig als mensen elkaar durven te ontmoeten. Ik vind het zo ontzettend knap dat we dat doen in een wereld waarin mensen elkaar niet meer willen ontmoeten of kunnen ontmoeten, juist waarin we ontmoedigd worden om nog elkaar te ontmoeten want voor je het weet ben je lid van een of andere club, nee dat de mensen die daar doorheen durven gaan die dat wel doen. Ik vind dat echt geweldig.

Opmerking: dat was de groenteboer waar we vorige week met 5 volwassenen en dat hondje waren, waar dat hondje de hele middag aan het rek gestaan heeft, waar 5 volwassen mensen zich om het hondje hebben bekommerd. Uit liefde voor dat hondje wat lang alleen zat.

Martijn: dan kun je dus ook zien, want dit wist ik dus niet, maar ik heb wel het verhaal gehoord en het ook gevoeld, het raakt mij dan heel erg dat zo'n levend wezen daar helemaal alleen kan zitten en waarschijnlijk het veel minder erg vindt als de mensen er omheen, maar er wel iets bij voelt. Want dat raakt mij en vervolgens word ik uit exact die plek dus. Moet je voorstellen als je de vorm weghaalt, alles is dus alleen maar energie, dat die energie spreekt ploep ploep, zou ik het bijna gemist hebben. Maar ik werd dus letterlijk aangeraakt door die kracht, ik voelde ik moet die kant uitkijken, want ik wist niet dat het daar was. En het begon daarvoor trouwens al toen ik mijn auto parkeerde en twee mannen koffie zaten te drinken schuin tegenover en alle twee, terwijl ik uitstap, ik kwam aanrijden en ze keken al, en toen dacht ik van ja ze denken vast dat ik iemand anders ben, weet je wel, ik stap uit en geef ze een blik terwijl ik uitstapte "morgen" dat is gewoon gezien worden. Daar ligt onze pijn ook, onze pijn van dat dat ontbreekt.

Iemand deelt: ik heb het wel eens als ik op de weg loop bij ons en dan is het druk en dan passeer je iemand die je helemaal niet kent en je kijkt elkaar aan "hoi", en dat is dan zo gek of gek het is eigenlijk heel normaal maar vroeger deed je dat gewoon, maar een wildvreemde oh leuk.

Martijn: bijzonder hè? Dat vind ik dus ook het zo interessante om ogenschijnlijk met wildvreemde mensen, wat dat zijn wij ook van elkaar, ogenschijnlijk even heel aards bekeken, zo diep in een waardigheid naar elkaar toe te kunnen zijn. Ik zou zo met jullie de hele wereld over kunnen reizen, in tenten kunnen slapen, met elkaar eten kunnen maken, met elkaar kunnen reizen. Dat is dus ook dat verlangen wat hier gewoon ligt, dat is een verlangen van weten, niet een verlangen dat ik dat moet bereiken of zo. Het is een gevoel hier diep weten van dat dat er allemaal al is en dat dat ook de wereld is waar we allemaal vandaan komen, waarin er geen keuzes gemaakt hoeven te worden, waarin je niet je best hoeft te doen en een heel traject moet doorlopen om vervolgens dat te kunnen doen uit die werkelijkheid, en dat die werkelijkheid dan zegt "nou nu ben je goed genoeg en nou kan het gebeuren" nee het is er gewoon.

Opmerking: wij zijn ook reiziger, het reizen is ons huis, daarom voel je je thuis als je gaat reizen, soms heb je een gevoel dat je verschillende lagen en verschillende mensen ontmoet.

Martijn: je kunt op zoveel verschillende manieren mensen ontmoeten. Toen ik gisteravond in mijn bed ging liggen en ik had geen internet heb ik niet om gevraagd, toen lagen er beneden op tafel kranten, en die krant heet Trouw. Nou .... Ik pak de krant van die dag, toen dacht ik dat is lang geleden dat ik de lucht van een krant ruik, want het stinkt eigenlijk, in mijn bed. Vroeger deed ik dat wel vaker. En ik lees de krant en het gaat over de verplaatsing van de Amerikaanse ambassade naar Jeruzalem. Daar is een heel artikel over geschreven en natuurlijk ook de gemoederen, de emotie die daarbij gaan spelen, want al die verschillende volken hebben hun eigen waarheid van waar het om gaat. En de eigen waarheid is dermate belangrijk dat de definitie van de waarheid van de ander gewoon volkomen onbelangrijk is. Ik vind het opmerkelijk dat dat zo gebeurt. Dus dan moet er ook gevochten worden om welke waarheid dan aangehangen moet worden. En dan staat

ernaast, ik lees dat hele artikel zo, ik lees dat met aandacht dus het is niet zo dat ik alleen de tekst lees, dus ik lees wat daar energetisch staat. En dat is ook wat ons beweegt. En vervolgens staat er op de pagina ernaast staat er een plaatje en dan zie je, er waren heel veel mensen bij in Gaza stad waren overleden door hele zware gevechten met het Israëlisch leger, en dan zie ik dus heel veel mannen liggen, dood. Nog helemaal in hun kleding. En kijk daar naar en ik ben dus ook geraakt dat er dus zoveel pijn en leed is omdat de één zijn waarheid belangrijker schijnt te zijn dan de ander zijn waarheid, ik kijk daarnaar en ik raak daar echt geëmotioneerd van, tranen lopen over mijn wangen en terwijl ik daar naar kijk voel ik de energie, de kracht van wie die mensen zijn uit deze matrix, dus ik kan ze ruiken, en ik weet dat de jongen met het rood wit geblokte blouse, ik weet dat die jongen 's middags met zijn vader nog thee heeft zitten drinken. Ik kon het zien, dat was niet van buiten maar van binnenuit. Dat is even een stukje vanuit mijn kant dat wat er ook gebeurt. Ik zie dat, ik ruik dat en ik heb op dat moment niet de gedachte van oh dan ben ik in mijn vorig leven die persoon geweest, nee op dat moment wordt de informatie gelezen. Dat is wat we allemaal kunnen. Ik ruik dat, ik zie dat en ik voelde zo'n intense verbondenheid met dat wezen, wat dus niet meer in deze wereld is, want die is er dus uit, ik voel zo'n diepe verbondenheid, want dat is het onderwerp waar ik even op aan klik, met een wereldvreemde, een onbekende, zo onbekend maar zo diep de verbondenheid van het leven wat die persoon heeft meegemaakt en ook de manier hoe hij de wereld verlaat, wat er daarvoor is gebeurd. Ik zie dat niet in drama, maar ik voel gewoon op dat moment van oh wat fijn, letterlijk hè, wat fijn dat ik dit voel. Wat fijn dat ik helemaal aan de andere kant van Europa, iemand die totaal niets daar mee te maken heeft, in mijn bed 's avonds geëmotioneerd liefde kan voelen voor die persoon. En dan besef ik van dit is het. Dit is zo uniek en dat kun je niet met een boodschap uitdragen. Je kunt het niet zeggen, want je bent gek volgens de mind. Maar die kracht die is zo sterk, en dan snap ik in het moment, terwijl ik het altijd al snap en dan snap ik het nog dieper op een andere manier waarom dat plaatje wordt neergezet onder categorie oorlog. Want dan wordt de mind ingezet. Het is een oorlogssituatie en daar waar je oorlog neerzet wordt de mind aangezet dat we dát moeten zien, dat we dát moeten vinden en dat we dát er ook van moeten denken. Want als je denkt dan is er geen ruimte om te voelen. Dus je moet eigenlijk die plaatjes allemaal uitknippen van die kranten, alleen de foto's en de tekst moet je weghalen. En daar moet je eigenlijk een nieuwe krant van maken en die moet je uitgeven, zonder tekst. Ga dan maar eens voelen wat je ziet, poeh.

Ik zet even muziek aan omdat dat uit één van mijn lezingen komt, ik weet niet waarom ik hem aanzet, er zit ook achter die trilling van alles want ik heb het niet voor niks toen bij die lezingen gezet, het is een frequentie in muziek, en trilling wat ons verhaal ook is, de boodschap wat we nu op de aarde aan het beleven zijn.

Muziek is een heel belangrijk instrument. Daar moeten we het wel over hebben met elkaar, over muziek, ik merk dat we daar ook aandacht aan moeten gaan geven, wat muziek ook doet, ook muziek kan ons weggeleiden bij onszelf, op een hele slimme manier. Ik maak met regelmaat mee dat we met een groep mensen zijn waar dan ook en dat er muziek is wat ons heel diep raakt, waardoor we allemaal daar op een andere manier op reageren, en misschien ook wel op de een of andere manier worden ontvoerd. Ik durf dat wel te zeggen. Juist moet ik dat zeggen omdat ik gewoon echt een heel belangrijk onderwerp deel. Het kan niet zijn dat ik, als Martijn nu spreek, over bewustzijn, alertheid, waakzaamheid, en vervolgens een muziekstuk aan ga zetten waardoor mensen in één keer in een soort zweem komen en in een overgave komen. Want dat is precies waar het nou juist om gaat. **Het gaat erom dat je in die kracht kunt komen van niets, maar dat je binnenin dat moment alert bent en waakzaam. Dus dat je eigen kracht overeind blijft. En dat is zo'n mooie oefening en dat is de muziek van Deuter, Deuter maakt hele mooie muziek voor de new age. Dat staat er ook op, maar het is eigenlijk helemaal geen new age, het zijn pure uitzuiveringsresonanties die heel krachtig zijn. Op het moment dat je helemaal niet vanuit een bepaalde perceptie naar die muziek gaat luisteren, maar gewoon helemaal in je eigen vermogen zit dan heeft die muziek een hele andere impact. Maar als je denkt dat die muziek er is om jou te ontspannen, dat die muziek er speciaal voor jou is om je naar een andere dimensie te brengen, of dat die muziek er is om in contact te komen met andere wezens, of met de aarde, of met de maan, of met de bomen, ja dan ben je eigenlijk dat hele muziekfrequentieveld ben je als een soort instrument per ongeluk aan het gebruiken om helemaal weer in een ander systeem te komen. Dat ligt heel dicht bij elkaar.**

De essentie van waar we het met elkaar over hebben is dat we alles in het leven kunnen bijwonen, kunnen meemaken, bij aanwezig kunnen zijn, kunnen ervaren, beleven en dat we dat kunnen doen door zo maximaal mogelijk zelf aanwezig te zijn met ons bewustzijn, en vanuit ons eigen bewustzijn

in de ontspanning te komen. Dus vanuit ons eigen bewustzijn ontspannen. Niet met het bewustzijn wat ons wordt gepresenteerd. Jullie weten dat. Dit is iets ongelofelijk slims. En ik herken het ook. Ik hoor ook hele mooie muziek, trillingen, frequenties waardoor ik in zo'n diepe ontspanning kan komen dat ik begrijp in het moment van ja dit is het moment waarbij mensen in een soort overgave gaan, die zeggen van oh ik ga nu lekker slapen, oeioeioeioei. **Kijk want als er geen leeftijd is en geen tijd hoeft er ook niet geslapen te worden, onthoud dat goed. Want er is geen slaap van oorspronkelijkheid, helemaal niet.** Het is heel anders en vanuit de oorsprong zijn er wel momenten wat je zou kunnen vergelijken, metaforisch, met die boomstammen, dat mensen bij elkaar zijn, en dat daar informatie, krachtvelden worden gedeeld vanuit hele openheid, waardoor jij door de bedding en gedragenheid van een ander even in een iets ander bewustzijn kunt zijn wat je hier zou kunnen vergelijken als slaap. **Maar wat we hier doen als slaap is compleet out. We zijn uit, we zijn weg. We moeten eigenlijk leren mediteren en ontspannen zonder in slaap te vallen.** En ik zeg niet dat het dus fout is, want er zijn mensen die zeggen ja ik val altijd in slaap als ik naar jou luister, is dat dan fout, dan zeg ik nee, ja maar is dat dan goed, ik zeg nou dat kan ook heel goed zijn want je komt in een ander bewustzijn terecht, het hoort er dus wel bij. Je moet dan in dat moment durven er doorheen te gaan omdat er geen angst is, dus ga je gewoon die ervaring in om vervolgens te kijken van Hmmm eigenlijk hoeft dat helemaal niet zo, het kan ook anders, maar dat is wel op jouw beslissing, op jouw bewustzijn gebaseerd.

Dus het stukje muziek, ontspanning, meditatie, wat is nou eigenlijk ontspanning, wat gebeurt er nou eigenlijk als we ons ontspannen. De rode draad van waar we het met elkaar over hebben.

Bewustzijn in de ontspanning. Ja oké laat je dan maar een paar keer uit de ontspanning gaan doordat je bewustzijn nog niet weet hoe werkt dat. Hè verdorie doordat ik nou alert ben kom ik niet in die ontspanning, ik schiet eruit. Ja prima, dat is de verwarring. Het andere pad kennen we al. Dat pad dat we volledig in de overgave gaan, dat dat lekker voelt en dat er dus krachten zijn die daar misschien wel een bepaalde bemoeienis in hebben, dat pad kennen we al. **We moeten durven te veronderstellen dat we kunnen ontspannen ten diepste met het volledige bewustzijn.** Tsjoeh. Stel je voor dat je volledig ontspannen bent met volledig bewustzijn. Tsja dat is toch eigenlijk waanzinnig. Dat je midden in een voetbalstadion daar waar 20.000 mensen schreeuwen jeeeee, en de andere helft zegt buhhh, en dat je daar binnenin bent en volledig in de ontspanning zit. Dat is een ander bewustzijn jongens.

Ik zag allemaal vingers, we gaan lekker met elkaar in dialoog.

Vraag: even over de muziek, dan heb ik het niet over heavy metal en zo, maar als je bijvoorbeeld luistert naar Mozart, het requiem, en je blijft niet in je eigen kracht, wat dan?

Martijn: op het moment dat je je bewustzijn in zekere zin op de achtergrond schuift, en je gaat resoneren, trillen, jouw bewustzijn wordt zo sterk de frequentie van wat er dus wordt ontvangen door jou, dan is het nog steeds wel jouw eigen bewustzijn waar jij op navigeert maar afgestemd alleen op die bandbreedte van het andere veld, op dat moment wordt die informatie één op één uitgelezen, laten we zeggen getuned?? Daarop kun je zeggen of dat goed of niet goed is, maar eigenlijk zit je op dat moment in een script van die frequentie van een ander. Sterker nog je zit op dat moment in het hele holografische bewustzijn van in dat geval van Mozart, die dat stuk ooit in zijn bewustzijnsmoment, naar aanleiding van zijn leven, zijn visie, zijn hele beeld van de werkelijkheid, zijn perceptie, hoe hij dat muziekstuk heeft ontwikkeld, heeft geschreven. Dus eigenlijk krijg je gewoon het volledige beeld, het hele holografische beeld wat achter die muziek hangt, ontvang je, blop. Het komt zo binnen. Dat is wat er gebeurt en dat is niet alleen met de muziek zo maar dat is met alles zo. Want alles is op trilling gebaseerd. **Daarom is het zo belangrijk om volledig te kunnen luisteren naar muziek maar contact te hebben met je bewustzijn dat jij hier bent.** Want dat is waar de mensen steeds bij ontvoerd worden. Je kunt het ontvoeren noemen hoor, het is gewoon een vorm van ontvoeren. Er zijn mensen die leven op de planeet die praten over de abstractie van bewustzijn in een vorm van daar ben je onschendbaar en daar ben je één, daar ben je bron, je bent daar van alles, maar we zitten hier met dit bewustzijn. Dat we dus nu hier zitten betekent ook dat we in die abstractie dat daar dus ook een ontvoering heeft plaatsgevonden. Zo zou je het ook kunnen en mogen uitbeelden. Het is niet per se dat het zo is wat ik nu zeg, maar je mag daar wel over nadenken en over voelen, want als het zo is dat we vanuit die abstractie hiernaartoe zijn gekomen, dan heeft er dus een ontvoering plaatsgevonden, kennelijk met mijn abstractiebewustzijn naar deze werkelijkheid. En daar kun je allemaal verhalen opleggen van dat dat ment to be is en dat dat een les is etc., maar vertelt dat dat nou eigenlijk zo is? Want dat is alleen maar een perceptie van werkelijkheid en waarheid. Dat kun je alleen maar

lezen in boeken en je kunt het zelf in een bepaalde lijn zetten wat je het meest acceptabel vindt. Maar als dat zo zou kunnen zijn wat ik zeg, dan mogen we misschien wel concluderen dat het abstracte bewustzijn, dus de "hoogste graad en breedste graad van bewustzijn" dus ook te ontvoeren is naar een ander bewustzijnsstaat en dat dat gebeurt op de aarde met muziek, in het voorbeeld met Mozart, dan zou dat in een andere werkelijkheid, die wij op dit moment niet kunnen beschrijven, ook d.m.v. trilling kunnen gebeuren. Dus daar hebben we kennelijk ook niet helemaal, zijn we niet helemaal bij onszelf gebleven. Ook daar zijn we wellicht misschien op de prachtig mooi liefdevol iets getrakteerd, gepresenteerd, waardoor wij hebben gevoeld als wezens van dat dat zo bijzonder is dat we dat ook zijn geworden. **Misschien dat we moeten concluderen dat de werkelijkheid waarin we nu terecht zijn gekomen, dat dat is wat we denken te zijn geworden door die frequenties, door die trilling**, Jeminee. En wat dan? Nemen we dan genoegen met deze situatie of vonden we het een ongenoeglijke situatie, zitten we dan op de berg of lopen we erbij vandaan? Wat doen we dan, waar gaan we heen? Wat willen we? Zitten we misschien nog steeds in een soort dualistisch systeem door daar iets van te vinden of kunnen we het ook gewoon zijn? (Klapt met zijn hand) Zo.

Vraag: Die muziek die raakt heel erg, dus muziek en hartskracht, die twee zijn zo direct verbonden, wordt enorm veel mee gewerkt ook, wat ik zelf nog steeds loop te onderzoeken is wat is nou de corruptie in hartskracht? Eigenlijk heb je het er al over dat je in een bepaalde holografie komt, maar ik zou hem nog dichterbij willen hebben. The living matrix, dat is een dvd waar iets prachtigs wordt uitgelegd over het hart bewustzijn, wat onmiddellijk en sneller is en informatie doorgeeft aan het brein, en toch heb ik het gevoel, omdat dit fysieke hart neemt dat door, toch heb ik het gevoel dat daar dus ergens een corruptie in zit. Iets klopt er niet in. Er zit een twist in. Heb jij daar meer kijk op, want ik krijg hem niet te pakken alsof. Ze zeggen weleens in onze embryologie dat ons hart eigenlijk uit twee verschillende weefsels is gegroeid. Dus ik vraag mij altijd af waarom hebben we zo'n lichaam zoals we dat hebben. Dus waarom hebben wij een lichaam dat opgebouwd is uit twee weefsels? Is zo de corruptie ingebouwd? Ik verzin maar wat.

Martijn: het wordt hier warm. Dat is natuurlijk de weg die we te openen hebben en dat heb ik eigenlijk een beetje al aangeraakt en ik denk dat de meesten van ons allemaal inclusief wij allemaal, dat wij dat allemaal wel doorhebben, **want wat gebeurt er nou eigenlijk op het moment dat de mens boos wordt? Daar zit namelijk de sleutel. Het hartskrachtveld gaat goed functioneren, even uit te drukken in goed, je kunt naar de uitgang van deze werkelijkheid kun je echt naar toe, en die is automatisch altijd bij het beëindigen van deze werkelijkheid open, maar je kunt hem ook tijdens het leven ontdekken, en hem ook gebruiken. Het is verbonden direct, ik ga hem even heel ordinair plat zeggen, dat je het helemaal schijtzat bent, zonder een oordeel, dus die energie dat je voelt nou ben ik het zo ongelofelijk zat, ik ben zo boos, dan is dat een kracht. Nou al die woorden weg, dan ontstaat er iets en eigenlijk is die kracht, die is nodig waarbij het dus niet een overheersende kracht is dat je wilt kapotmaken, maar dat het er gewoon mag zijn. Dat die kracht, want dat is puur eigen kracht, en in die kracht ligt een trilling verbonden, op het moment dat je vanuit die kracht je bewustzijn in dat moment vanuit die kracht gaat werken met het besef dat het een hartskracht is dan kom je in en ander veld van het hart terecht. Dus je hebt dus het fake hartsveld, wat buitengewoon spiritueel en bewust is, dat is waar de mens ook eerst, het zijn allemaal laagjes hè, want je kunt niet in één keer van die laag naar die laag toe. Je moet eerst routes in jezelf durven vinden en dan ineens komt het moment dat je ontdekt van wacht even, ik kan inderdaad in die laag komen van het hart en dat is ook heel krachtig in de verbinding, maar wat nu als er een trilling nodig is, een frequentie die heel erg te maken heeft met autoriteit, zelfbeschikking en dat betekent dus ook de schepper in je die in één keer opstaat van nou is het klaar. Want op het moment dat je voelt van nou is het klaar, dan komt er een trilling tevoorschijn, een frequentie, die eigenlijk alles ter discussie stelt, dan is het afgelopen! Alles wat er ooit is gezegd, bullshit, flauwekul, weg! Dus het hele verhaal van Martijn weg! Bam daar is 'ie. En dan is die kracht vanuit de route die we dus nu allemaal, niet de route die ik dus zeg, maar de route die we allemaal zelf afleggen, is die kracht in combinatie met het naar je hart gaan, (klapt in zijn handen) is de opening om in het veld te komen wat eigenlijk niet op dit moment nog echt besproken is en zichtbaar is. Want dat is het veld waarmee je dan inlogt in de werkelijkheid, zeg maar eenvoudig gezegd, het hoofdapparaat staat wat ons bewustzijn heeft ontvoerd.**

Vraagsteller: Juist ik wist het.

Martijn: en nou komt er even aan toegevoegd, dat je alleen in die werkelijkheid kunt komen door geboren te worden in deze werkelijkheid omdat je hem alleen maar vanuit deze route uit je systeem kunt weghalen.

Vraagsteller: en het is al heel bijzonder dat wij hier zijn, dat het ons gelukt is om hier te komen, dat gevoel heb ik steeds meer.

Martijn: ja dat klopt want het gaat veel verder dan alleen dit universum, het is een extra, het is een uitbreiding van het scheppingsveld wat ontwikkeld is door volledig uit geëvolueerde wezens, dus dat zijn o.a. wat ik weleens noem oorspronkelijke mensen, maar ook andere beschavingen zijn erbij betrokken, die zijn uit ontwikkeld. Dus de expressie in dit geval van mensen, maar daar zit veel meer in het menselijke bewustzijn dan alleen de mens, waarbij er een ontwikkeling is gedaan, waarbij je kunt spreken van een. **Vanuit die wereld wordt het niet gezien als een artificieel iets, wordt ook niet gezien als een technologisch iets, maar we moeten het eventjes zo benoemen. Er is een technologische uitvinding gedaan die op bewustzijn gebaseerd is, die uiteindelijk en daar is een hoofd unit, een hoofdapparaat die dus universa scheidt, en die werkelijkheid, dat apparaat om het zomaar te zeggen, wat op bewustzijn werkt van de scheppers daarvan, heeft een andere functie gekregen doordat het bewustzijn van die wezens die dat geschapen hebben, d.m.v. trillingen is ingebroken.** En is die flipperkast, het is een apparaat, je kunt het ook echt zien in de matrix als een apparaat, het zijn allemaal foto's over elkaar heen, de voorste uitbeelding is een apparaat, met verschillende schijven en een heel groot plasmaveld er omheen. En in dat apparaat daar ontstaan complete velden en universa, en dat apparaat dat is gehackt en wordt gedupliceerd. Dus er is geen einde aan. En dat gebeurt in de vorm van een spiraal. Eventjes heel beeldend uitgedrukt. Het is best wel veel wat ik nu zeg want het is een heel onderwerp apart van deze dag, maar toch dus niet. Wil je dat dus stoppen in jezelf, omdat zich dat in alle mensen afspeelt, dan moet je dus helemaal teruggaan naar sectie nul, zo wordt het gezien. Letterlijk, zo wordt het in het universum gezien. Door alle galactische groepen die hiermee te maken hebben wordt dit gezien als sectie nul waar ik nu over spreek. Je moet met je bewustzijn geboren worden, met je bewustzijn teruggaan naar de plek waar die resonantie zich bevindt, waar je ergens een deelgenoot van bent. **Dus je moet reizen naar een wereld waar je in feite alleen vanuit die wereld zaken kunt herzien. Dat is fors hè. Dit is een galactisch onderwerp waar ik dus ook heel veel over ga vertellen en ongelofelijk in tegengewerkt wordt, daar ga ik verder nu maar niet oever uitweiden.**

Het is nodig, Jij (vraagsteller) bent ambassadrice nu in dit veld om het helemaal prikkels gewijs eventjes te benoemen. Maar we spreken echt over een enorme technologie die gebaseerd is op bewustzijn die eigenlijk voortkomt uit ingrepen in de oorspronkelijke wereld, waardoor er andere godsvelden zijn ontstaan die onder controle staan van heel veel verschillende rassen en beschavingen. Dus ik zou eigenlijk willen zeggen, er is geen einde aan er is ook geen oplossing voor als je erin gaat, behalve dat als je naar sectie nul gaat, naar waar het ontstaan is, dat je de hele geschiedenis die je kunt zien, die zich dus dan in jou afspeelt, met je vrije bewustzijn, dan is er niets meer waarin je mag geloven voor jezelf, dat je met je vrije bewustzijn de hele historie die in die werelden dus als tijd wordt gezien, dat je die kunt vertragen, dus het duplicaat, het wordt gedupliceerd. Er worden elke nanoseconde miljarden universa daaruit geboren, dat je dat kunt vertragen, stil kunt zetten, en dat je dat vanuit diezelfde kracht van boosheid zeg maar, spirituele boosheid, het is geen boosheid hoor, het woord is heel lastig, maar dat je daarmee het hele proces terugdraait, het is klaar. En dan zie je hem helemaal terugdraaien en stoppen naar het nulpunt. Dit weet ik dus. **Ik weet niet alleen dit stukje maar ik ben daar geweest. Jullie ook, we zijn er allemaal geweest alleen ik weet dat heel bewust. En kun je je voorstellen dat als je voor deze wereld zoiets gekks weet en ik weet dat al die ander beschavingen dat ook weten, want er is iets heel anders aan de hand als wat de mensen denken, want er komen allemaal leuke voertuigen en ufo's ons bekijken, nee er is veel meer aan de hand, dat je dat ook niet anders kunt, dit moet je rustig aan lanceren.** Dus ik beschouw mijzelf ook als één van die boomstronkjes die zichzelf onder die boom legt en lekker bij jullie aanschuift en zegt laten we met elkaar eens kijken wat er in eerste instantie op de intrinsieke waarde van de mens met elkaar kan ontstaan. Want je kunt het over alles hebben, maar hier gaat het om, dit is de basis, hier in het centrum, hier is de boom, dit is het. En als we dat kunnen zien, dat jullie kunnen zien oh hij zou er ook eens helemaal naast kunnen zitten. **Dat is het. Dan ontstaat het. Dus dat is een heel groot onderwerp. Sectie nul is ook echt het hoofdonderwerp.**

Vraagsteller: het is niet de angst voor de dood? Als jij het hebt over dat wijzelf dat moment op stil moeten zetten in het bewustzijn om het te kunnen kantelen, die angst voor de dood die is zo groot, ik heb weleens gedacht eigenlijk begint die bij de eerste hack, daar is die erin gezet al in feite (**Martijn:** ja), daar zitten we in die foto die we helemaal uitgerekt hebben, dat is dus tevens ook onze kantelpunt.

Martijn: ja dat klopt en is het ook zo dat er in die ontwikkeling dat er dus allerlei werelden zijn ontstaan, dat moeten we gewoon uitspreken dat het niet zo is dat al die werelden niet goed zijn, we moeten zelfs zeggen van er gebeuren waanzinnige mooie dingen in al die werelden, het zijn allemaal universa. Er zijn zoveel levensvormen alleen al in deze scheppingsvelden, die zo ongelofelijk mooi en bijzonder zijn, **maar er zijn tijd reizende groepen, en dan praat ik dus over deze frequenties, dat zijn tijd reizende groepen die de grip hebben op bepaalde plekken die de hele machinerie van dit hele gebeuren, onder controle hebben. Wat niet zegt dat daardoor alles onder controle staat, ze hebben hele specifieke werkingen van het mechanisme onder controle om te zorgen dat het blijft bestaan, dat ze de controle erover houden, waarbij er enorm veel ruimte is in allerlei andere universa, dat daar het leven zich kan ontwikkelen, helemaal volgens het script van de oorspronkelijkheid, binnen een artificieel systeem, ja dus zo zwart wit is het allemaal niet. En die controlerende groepen, dat zijn tijd reizende groepen die leven dus in deze werkelijkheid en we zien allemaal van jonge jonge jonge. Het is trouwens ook, want dit is dus sectie nul. Ik heb het al eens eerder gezegd dit is eigenlijk de bron van alles wat is. Dit is het enige universum, waarin die krachten die het besturen, zich volledig hebben weten te integreren met de werkelijkheid zelf! Nu ga ik het andersom zeggen. Dit is de enige werkelijkheid waarbij de werkelijkheid zelf die krachten zijn! Dus: houdt in stand wat de mens liefheeft zodat ze niet argwanend wordt.** Dit gaat zo ontzettend diep in ons, en het bewustzijn van de mens op deze aarde is zo in een versnelling aan het raken, ik noem het even zo, zo aan het versnellen dat heel veel mensen die gekaderd zitten aan allerlei boeken en geschriften en gedragspatronen en afhankelijkheidsmodellen, vanuit liefde, die kunnen dit niet meer bijbenen. Dit is een kwantsprong in ons bewustzijn. En het heeft niets te maken met goed of kwaad. Het heeft te maken met een compleet groter beeld tevoorschijn halen. Want wat wij denken wat spiritualiteit en bewustzijn is dat is zo'n klein spelonkje, we moeten ons hoofd er gewoon uittrekken, om trekken om eens te kijken hoe groot die muur is waar we in aanwezig zijn. Daar mogen we niks bij uitsluiten. En pas op het moment dat we dat allemaal gaan zien en we gaan het voelen en accepteren en aanvaarden dat we in een werkelijkheid leven die dus ongelofelijk mooi werkt volgens het script en dat het inderdaad zo is dat die boom liefde is, en we dan daarna ook nog eens gaan ontdekken dat die boom niet liefde is omdat die boom liefde is, maar omdat ik begrijp dat ik liefde ben en dat daardoor dat veld reageert, eindelijk, omdat ik het zie, dan ga ik dus zien dat dat voortkomt uit mijzelf. Jemig en dat is kwantummechanica! **Daar ligt ons bewustzijn aan ten grondslag. En dat spel wordt eigenlijk achterstevoren gespeeld, dat de wereld liefde is. De aarde is liefde, de wereld is liefde, natuurlijk volgens onze menselijke perceptie, van het concept van hoe we denken en voelen, klopt dat, maar vanuit een non-human consciousness feeld, dus echt het niet menselijke bewustzijnsveld, is het andersom! Want we leven achterstevoren in deze werkelijkheid.** En ik heb begrip en respect naar alle mensen die mij daardoor compleet voor gek verklaren, het onzin vinden en het kan helemaal niet, en daardoor allerlei dingen zeggen en schrijven en doen want het is ook volkomen normaal dat je dat zo op die manier gaat zien. En laat het dan zo zijn dat er dan ook gelijk een verklaring hebben waarom de beschavingen die los zijn van deze systemen dat die het echt niet wagen om in zo'n werkelijkheid als waar wij in leven, gezien te worden door de mensheid die dus Bach muziek produceren, waardoor zij die muziek van ons horen die niet hun muziek is, tsjoeh.

Opmerking: de metafoor muziek even aanhouden, ik vond het ook leuk dat je niet Mozart zei maar Bach, **de muziek voert ons niet maar wij voeren in feite de muziek.**

Martijn: ik was 12 jaar en toen stond ik bij het geboortehuis van Mozart, daar gingen we dan heen met de vakantie, nou zei mijn vader "hier is Mozart geboren" en ik kijk zo naar dat huis en er hangt zo'n plaat aan de muur, "geburtshaus" en het eerste wat ik dacht, hoeveel mensen staan te kijken naar ons huis? Ik zag het huis in de straat waar ik als jongetje woonde, niemand kijkt naar ons huis, er hangt ook geen plakkaat. Wat is hier nu aan de hand? Dat kwam eigenlijk alleen maar door die frequentie.

Vraag: Mijn dochter toen wij naar de platenzaak gingen een cd kocht, liep ook zo de winkel in, het is een blauw met een boom met een mens die daar staat, werd erin gezogen. Zij zet hem op ja dit is hem. Ik heb hem gekocht, kom we kunnen gaan. Nee ik wil hem nu hier afluisteren en dat was zo gedecideerd, ik kwam er niet meer tussen. 8 jaar, dat werd haar kinder cd'tje, het is van **Karl Jenkins** heet die meen ik, het is de taal die ook heel erg, ik denk wat zeggen ze nou? Hij heeft dus geen bestaande woorden, het is geen Afrikaans, het kwam ergens van.

Martijn: ja deze muziek is van Karl Jenkins.

Anonieme Monnik: Ja maar die taal omdat het maar gewoon ergens vandaan kwam die taal, en de muziek vind ik dit ook heel bijzonder. Maar kan jij wat over die taal zeggen die zo krachtig is?

Martijn: het zit hem natuurlijk niet in de taal, het zit hem er in wat erbij gevoeld wordt. Dus de taal is alleen de uiting wat er ten diepste wordt gevoeld, wat er ook aan kennis is vanbinnen, wat iemand weet in de helderheid vanbinnen. En daar is die taal zoals ik dat dus ook hoor en voel, wordt daar vertaald in klanken, omdat in het bewustzijn van deze werkelijkheid hangt achter die klank wat daar dus gevoeld wordt, wat er ten diepste geschreven wordt in die muziek, wat de boodschap is, ook de hele kennis van dat wezen, wordt vertaald in al die klanken. Voor mij klinkt het Uhhh ja ik kan er op dit moment niks verder over zeggen.

Vraagsteller: dat is heel persoonlijk, dat vond ik juist zo mooi omdat het geen woorden zijn maar omdat het klanken zijn, dan moet je ook die woorden loslaten en je moet bij deze muziek helemaal naar binnen gaan.

Martijn : het gaat ook puur om de klank, het zijn de klanken. En daar kun je dus ook in allerlei soorten klanken kun je dus ontwikkelen om erin te spreken. Dus als jij tegen een baby'tje praat ga je ook niet zeggen van "oh ..."je kunt ook zeggen van joetjotjoetjoe, oh joe. Je kunt ook tegen je hond klanken. Dus je spreekt met klanken en klanken ja het is heel bijzonder, maar uiteindelijk ontstaat daar dus taal uit. **De Babylonische spraakverwarring die hier op aarde wordt benoemd in allerlei verschillende geschriften en zo, eigenlijk is de Babylonische spraakverwarring niet hier op de aarde ontstaan, dat zie je hier ook in terug, de Babylonische spraakverwarring is dat de mensen niet meer zuiver zichzelf konden voelen. Dat ze niet meer volgens de eigen innerlijke kracht leven, maar dat hun leven werd herschreven door krachten die door hun heen spraken. En op het moment dat ze hun eigen krachten niet meer konden voelen, hun eigen innerlijke emotionele zuiver gevoelens, gingen ze dus een andere taal voelen, en gingen ze ook een andere taal spreken. Dat is eigenlijk wat er ontstaat. Nu moeten we het eigenlijk weer omdraaien. Als ons innerlijk bewustzijn verruimt, dan wordt de taal, de woorden die we gebruiken, krijgt ook een upgrade achter die woorden. Dus dan is het woord god niet meer wat de meeste mensen als god zien, maar dan is het woord god de kracht die erachter ligt, gebaseerd even vanuit mijn perceptie wat god is, dan gebruik ik het woord god dan heeft het ook een heel ander frequentieveld daarachter, waardoor mensen daarbij iets anders bij ervaren als dat het wordt gezegd, met alle respect, wanneer een dominee spreekt over god.** Terwijl je hetzelfde woord gebruikt. Het woord blijft hetzelfde, maar de frequentie erachter verandert. Vroeger in andere tijden aards uitgedrukt, waren de mensen volledig zelfstandige scheppende wezens, dat zijn de Creators of Origine. Niet alleen de mensen, er zijn veel andere beschavingen die ik daarbij mag benoemen, maar we hebben het even over mensen, daar is dus een gedachte doorheen gegaan, een andere trilling, waardoor ze niet meer zelfstandig konden creëren en konden voelen, daardoor zijn de uitingen daarvan, de vormgeving daarvan ook verandert, omdat we innerlijk veranderen, en zijn de klanken, want we hebben het nu alleen maar over klanken, zijn de klanken die werden geproduceerd door hen, werden ook anders. Als je die weg dus omdraait, je kijkt achterstevoren, nu zitten wij dus in die klanken die anders zijn, we voelen dat die woorden gewoon eigenlijk voldoende moeten kunnen zijn om te vertellen wat we bedoelen, maar het zit hem niet in de woorden, we proberen het met woorden, maar het zit hem in de weg daarachter. Dus de woorden hoeven we niet te verruimen, ons innerlijk bewustzijn verruimt. **En daarom kunnen veel mensen jullie wel verstaan en veel mensen jullie niet verstaan.** En daardoor krijg je die Babylonische spraakverwarring weer gepresenteerd. Dat je denkt spreek ik dan nu Babylonisch?

Opmerking: datzelfde gebruiken ze met die Bisbank.

Martijn: het zijn één en al linken.

Iemand deelt: In aansluiting op dat muziekstuk dat ik de laatste tijd steeds meer bewust wordt inderdaad maar dat heb je net al verteld, achter het woord. Ik kan mij herinneren dat ik vroeger dan zat ik in een vergadering en dan in de eerste 5 minuten dan zei ik iets in één zin, en na twee uur, ik voelde me nogal een klein meisje, dan wist ik dat niemand het gehoord had, en dacht ik nou het zal wel niet goed zijn, en na twee uur mensen die daar belangrijk over gesproken hadden, gingen ze precies dat doen, En dan wou ik nog zeggen ja maar dat zei ik toch al. Ik heb dat voor mijzelf jarenlang, ik was toen 25 net mijn eerste baan, jarenlang vertaald oké ik zal het wel niet goed gedaan hebben. **Maar ik kom er nu steeds meer achter, toen heb ik me een beetje getraind om als ik iemand wat wil vertellen om voor mijn gevoel, iets heel langzaam vertellen en heel veel woorden gaan gebruiken. Want achter één woord kan een hele wereld zitten. En tegelijkertijd kom ik er nu achter dat het ook andersom is, dus dat er ook werelden achter zitten waar wij nog geen bewustzijn op hebben, dat die werelden erachter zitten, dan kunnen woorden dus ook datgene doen wat jij net beschreef wat muziek kan, dan kun je meegevoerd worden in iets heel moois wat het niet is, maar dat kun je eigenlijk alleen maar voelen of dat het wel of niet is.**

Martijn: je ziet het overal in terug, Als je nou het woord god, ik heb jarenlang in alles wat ik heb uitgedragen heb ik afgesproken laten we die woorden niet gebruiken. Ik heb ook steeds gezegd er komt op een gegeven moment een keer verandering in, dan gaan we laagjes weer afpellen. Dus ik heb verteld laten we het woord god maar eens weglaten, het woord jesus weglaten, want daar zit dus het concept achter van de gedachten van het collectieve bewustzijn. Nu wordt ons bewustzijn in een razendsnel tempo als een waterval whoep wham gaat 'ie als een Niagara waterval worden, hij gaat stromen op een ongekende manier. Ineens kunnen we nu zien wat ware god is. **Wat god is voor kracht, dat je dat zelf bent, dat god overal is. Dat je dat herkent in alles. En op het moment dat je dat dieper gaat voelen en ook voelt dat je het zelf bent, dan wordt het woord god omdat je het zelf uitspreekt, wordt rechtgezet, het wordt herzien, naar zijn originele staat. En dan als dat ook mensen zijn die dat ten diepste in zichzelf kunnen voelen, is het ook heel belangrijk vanwege de herziening, om dat woord te gaan gebruiken.** Want dan gebruik je het woord met dat veld erachter. Het volgende voorbeeld wat ook werkelijk zich afspeelt, jesus. Het woord jesus is ook gekoppeld aan een perceptie, aan een beeld, dus aan een verhaal, wat natuurlijk een heel mooi belangrijk verhaal is, voor het menselijk bewustzijn. Op het moment dat je daar helemaal uit kunt stappen en je kunt de ware jesus, de ware christus, de ware kracht het goddelijke in jezelf terug voelen, terugvinden, als je dan nog een keer spreekt over het christusveld, dan wordt het veld wat uit jouw bewustzijn daaraan vasthangt, wordt daarbij gebruikt, wordt daarbij in beweging gezet. Dus dat is voor jesus ook zo. Jezus is niet een frequentie dat hoort bij een persoon, net als de haley sangriaal, is dus ook helemaal niet een woord van de heilige graal wat hoort bij de bijbel, **maar het zijn gliefs. Gliefs die wordt gezien op het moment dat je in sectie nul bent, ik was er nog niet helemaal klaar mee merk ik, zodra je in sectie nul bent of tijdens het overlijden, of heel bewust tijdens dit leven, als je in sectie nul bent, dus terugkeert in de wereld waar de machinerie aanwezig is die de universa scheidt van het nagebootste, laat ik het zo maar even zeggen, maar het is echt een scheppingsverhaal op zich, als je in sectie nul bent en je daar dus ook uit gaat, dan kom je in aanraking met gliefs, dan krijg je gliefs te zien, dat zijn symbolen, en op het moment dat je dat ziet zul je in jezelf een trilling voelen, die ga ik verder niet beschrijven, om allerlei redenen want dat is ons aller eigen werk, maar dan ga jij trillingen voelen waarvan jij weet dit is het ware thuis.** En die trillingen die worden hier bewust gepresenteerd onder trillingen, vertaald in woorden wat wij noemen de heilige graal in een verhaal geprikt, zodat we in dat moment dat we daar zijn, alsnog met een ander concept, met een ander perceptie gaat kijken waardoor je het ware thuis niet vinden kunt. **Het is allemaal op trillingen gebaseerd.** Dus als je dit wilt openen, dit is dus de doos van pandora, het meest krachtige, het grote verhaal wat zich afspeelt door de hele schepping, hier draait alles om, hier draait alles om. **En nogmaals dit is maar een heel klein stukje wat wij hier nu eventjes op deze manier neerzetten, want op het moment dat ons bewustzijn zich verruimt in dat moment, gaan we die hele presentatie van gliefs en ook die machinerie, vertalen zich weer in een andere wereld. Het zijn allemaal foto's achter elkaar. Dus op het moment dat je bewustzijn daarin niet mee gaat in de presentatie, vertaalt het zich in het script daarachter. En nog een keer en nog een keer in het script, zo kom je thuis. Never, never believe it!! Geloof helemaal niets.**

Vraag: en dan heb je het over het dagelijks leven eigenlijk, de scripts in het dagelijks leven?

Martijn: ja er worden dus toverwoorden gebruikt in deze werkelijkheid, waarmee er andere betekenissen worden gebruikt ingeladen achter dat woord, waarvan iedereen denkt dat het dat betekent. En het is zo dat en dan hou ik er wel over op, want ik voel gewoon dat ik dat nu niet, dat is nu niet belangrijk, het is wel belangrijk maar het komt. Wat ik nu zeg is eigenlijk het enige wat belangrijk is. Het zou kunnen zijn wat ik denk bijvoorbeeld belangrijk is en dat jullie het misschien niet vinden maar ik wel. Zuiverheid om het even zo te zeggen, want ik wil niet mijn belangrijke dingen jullie belangrijke dingen maken. Ik wil het wel heel graag delen. Op het moment dat je in sectie nul bent, en je die gliefs ziet, die trillingen, dan ontstaan er klanken op basis van de holey sangriaal, en op dat moment dat dat gebeurt, wordt er dus gezongen in de kracht van jezelf, en komt het oorspronkelijke wezen al zingend weer terug in zichzelf. En op dat moment dat er gezongen wordt, op dat moment, dat kennen wij hier op deze wereld niet, maar dan wordt er zo gezongen door al het leven en er wordt gespeeld op alle instrumenten, en bij elkaar opgeteld is dat een klank die zo krachtig is en dat is allemaal op de heilige graal code gebaseerd. En wij denken allemaal dat dat een beker is. Maar ja, houd in stand wat de mens liefheeft, want dan wordt ze niet argwanend.

Als je wilt herzien, de grootste herziening is letterlijk een herziening. En ik begrijp dat dat heel moeilijk is voor veel mensen, en we hoeven daar verder niet direct iets mee te doen, maar het gaat erom dat we onszelf voorbereiden, dat we in de momenten waarin we zelf verkeren dat we kunnen zeggen "oh ja dit is het, dit is het oh, ik ga dit niet zo bekijken, ik stap er eventjes zo, ik kijk er even zo naar, aahh en nou weet ik ineens mijn plek". Bijna stond ik in de schoenen van het geprogrammeerde ik. Ik zat bijna op die berg of ik was ervan af weet je wel. Die keuze.

Iemand deelt: Hoe je dat vertelt over die klanken merk ik dat als ik lekker in mijn tuin zit en zonder dat ik er erg in heb dat ik klanken maak en ineens aan het zingen ben, en dat ik verschil merk van ah horen de burens mij of niet, maar dat ik ze dus aan het voelen en ervaren ben, en ook een stuk terug komend op taal, ik heb altijd gedacht van jeetje wat voor rare taal spreken wij eigenlijk hier, dus als kind al, en nooit begrepen van waar zit dat nou in, ik snap die taal niet en andersom zij snapt mij niet. Dus ik voel steeds meer dat ik daar dieper in ga dat dat wel die taal is die ik, ja hoe moet ik dat zeggen, al heel lang al voel vanbinnen. Dat het dus eigenlijk door muren om me heen of de...er omheen of de taal hoort zo te zijn, elke keer weer dichtdoe. Terwijl hij zit zo hier, ja fijn om dat te erkennen nu. En hoe het ontstaat maakt me niet uit. Het is gewoon mooi.

Martijn: de ruimte mogen we met elkaar beseffen dat die er gewoon is, maar er pas is op het moment dat je het beseft, de ruimte mogen we met elkaar laten ontstaan om voor ons allemaal dát in onszelf te kunnen voelen wat bij ons hoort. Daar is niet een absolute waarheid in, dan alleen dat je ruimte creëert voor elkaar. En dat is wat er dus nu ook gebeurt.

Vraag: ja het is wel een beetje achterhaald, je had het net over die toverwoorden, wat mij zo intrigeert is waarom er zo fel wordt gereageerd op het moment dat die toverwoorden als vloek worden gebruikt. Wat zit daarachter? Dan schiet iedereen van hé dat mag je niet zeggen. Dus wat is dat voor een mechanisme ik heb daar niet zo'n kijk op.

Martijn: dat mechanisme is een werking uit de code van dat toverwoord. Dus in het toverwoord zelf liggen de kaders opgeslagen, zeg maar programma taal, softwarematig, waarbij als je dat dus gebruikt op een andere manier wat niet past bij de doelstelling van dat woord, om de controle te houden in die richting dan krijg je dat wham.

Vraagsteller: met ander woorden je mag gewoon vloeken.

Martijn: je kunt tegen een bloem zeggen van "ik háát je" en voelen van binnen je bent zo mooi. Ik moest altijd vreselijk lachen als mijn vader ja die vloekte weleens als er iets niet goed ging met zijn werk, dan zei mijn oma "nou Fred toe je moet niet zo vloeken, je moet je mond gaan spoelen". En dan vroeg ik "waarom moet dat". "Ja omdat het betekent." en dan kreeg ik te horen wat het betekent. En dan zei mijn vader "wat een flauwekul allemaal, dat betekent het voor mij niet, ik even helemaal woest" Het komt voort uit het programma. Het gaat nu helemaal niet over jesus. Als jesus dus wel geleefd zou hebben zoals we het nu zo hebben geleerd, en in feite is dat dus in deze matrix ook zo, want zo is het ingebed, dan zou jesus zeggen wat fantastisch wat jullie aan het doen zijn.

Over Jezus gesproken, schijnbaar is het zo dat op het moment dat je daar niet over spreekt, je gelooft bijvoorbeeld helemaal niet, je bent geen gelover, dan is dat niet zo erg. Iemand die dat heel erg zeker weet dat het geloof op die manier, en er zijn er dus 10.000 verschillende manieren hoe je Jezus kunt interpreteren binnen allerlei geloven maar ik pak het in het gemiddelde, op het moment dat je daar niet in gelooft dan zegt iemand anders die gelovig is zegt van "goh zonde hè dat je niet gelooft" het is gewoon zo. Maar als je zegt wat ik zeg van ja dit en dit is er aan de hand, en in de kern gesproken is het zelfs een misleiding, een afleiding, dan ontken ik het dus ten diepste voor die mensen, dan is het ontkennen van mij en dat sluit aan wat er net gezegd werd van want daar komt het vandaan, dus een gedragshandeling van die mensen, het energieveld wat bij die mensen gaat leven wat opgeslagen ligt in de trilling achter het woord, dan is kennelijk het ontkennen van die kracht, volgens hun perceptie is dat dus ontkennen, ze zien niet wat ik er dus bij inlaad omdat ze het niet kunnen zien, maar de ontkenning is kennelijk voor die mensen veel ernstiger als, en nu mij perceptie, de leugen die zij vertellen. Eventjes hel zwart wit. En zo worden dingen tegen elkaar opgezet terwijl je ook kunt zeggen van "goh wat bijzonder dat jij dat zo ziet, wat fantastisch" Ik ken zoveel mensen die geloven helemaal nergens in, en die mensen zijn met de tuin bezig, zijn biologisch eten aan het maken en zij houden van de dieren en doen de mooiste dingen. Het zit hem dus niet in die vorm. Dus woorden, betekenis, codes, gedragspatronen wat komt eruit voort. Blijkbaar is het dus zo dat je als je ergens niet in gelooft of je ontkent iets, dat dat reacties oproept wat eigenlijk niet hoort bij wat degene die dat doet, gelooft. En daar kijken ze niet naar. Ik heb eens iemand tegenover mij gehad die was zo pijnlijk, zo kwaad, ik werd helemaal uitgekled zowat, energetisch tot aan de grond aan toe. Dat was bij een lezing van Marcel Messing in Rosmalen. Iemand die mij op voorhand al met ogen aan keek van ja daar is de deur jij hoort hier niet thuis. Die persoon was zo ontzettend pijnlijk en dat was een mevrouw en die kwam ook naar mij toe in de pauze. "Waarom bent u hier" Ik zeg "nou omdat ik het fijn vind om te luisteren wat Marcel allemaal vertelt en naar allerlei verschillende visies te kijken. "Oh oh ja maar u hebt er toch helemaal geen visie over, volgens u?" Ik zeg "nou ja, maakt mij dat dat nu een onaardig mens dan, ik ben hier toch, ik heb die kracht toch ook in mij?" En toen voelde ik oh ja dat is de kracht van als het dus niet begrepen wordt welke weg het ingaat. Dus je moet ergens in zijn van de ander, van de andere energie, dan hoor je erbij en eigenlijk moet je helemaal niks. En dat is precies het autonome gedeelte. Er worden toverwoorden gebruikt, helemaal terug woorden, klanken, muziek. Nu hebben we het alleen over muziek gehad, we hebben het niet gehad over de atomaire structuren want dat is ook een resonantie, ons lichaam, we hebben het niet gehad over foto, beeldmateriaal, trillingen visueel, niet over elektromagnetische velden maar dat hoort er allemaal bij, dus het is niet alleen maar muziek. Je kunt je bewust worden van het volledige spectrum door eerst bezig te zijn van hoe reageer ik eigenlijk op muziek? En ik merk ik als ik met mensen samen ben, merk ik echt, op mijn manier merk ik dat, dat er toch altijd een bepaald deel is wat vanuit de liefde en de ontspanning, toch de grip kwijtraakt op het moment dat we met elkaar ergens naar kijken. Ik wil die testexperiment vanmiddag wel met elkaar eens doen, om te kijken wat we met elkaar laten ontstaan vanuit onszelf, op moment dat we naar muziek luisteren, daar niet door weggevoerd worden maar in een ongelooflijk fijn krachtig veld komen, en waarbij je in het moment ook voelt van ja sta maar op, kom maar, kom jij maar eens tevoorschijn tegen jezelf. Jij kan helemaal in een luisteren, je kunt het voelen. Voel ook maar wat er ook is, wat voor emotie, laat het maar gewoon zijn, maar jij luistert, het overkomt je niet, het overruled je niet, het doorschijnt je niet, je luistert ernaar en dan gaan we met elkaar kijken wat er voor krachtveld uit ontstaat op zo'n moment. De boom hè, wat voor boom we met elkaar laten ontstaan.

Vraag: ik vond het heel mooi wat je vertelde over muziek, dat het een soort afleiding is, ik was daar van de week mee bezig, niet bewust, ik was allemaal muziekjes aan het luisteren en ik merkte alsof ik weggevoerd werd of gewoon .dat ik dacht van hé wat gebeurt er nou want ik wou eigenlijk naar bed, ik bleef maar luisteren, dus ik denk hé weet je het lijkt wel afleiding. En nou noem jij het dat is heel mooi.

Martijn: het is heel belangrijk, giga belangrijk! Want je gaat dan ook ontdekken van dat er een bepaald moment is een bepaalde laag waarin die wegvoering plaats gaat vinden. Dat heeft met een bepaalde diepe laag van ontspanning te maken en precies in dat moment en dat kun je alleen maar voor jezelf gaan herkennen, is het dus mogelijk om door dat te herkennen "ah daar is 'ie" maar je blijft ontspannen, je lichaam hou je ontspannen, dus je blijft in ontspanning maar je bewustzijn gaat dus niet helemaal van "ohhhh daar is het moment" misschien gebeurt dat een paar keer, dat zou prima kunnen dat is alleen maar inbouwen van referenties dat je dat eenmaal weet, maar dat je in dat moment voelt daar is het, ik blijf ontspannen en ik geniet nu heel bewust van het moment wat

ik nu ervaar. Het hoeft dus niet nog dieper. Het is er al. Ik ben het. Ja de essentie van waar we het steeds over hebben is dat menselijk bewustzijn eigenlijk leidinggeeft aan de informatie wat wij dus deze werkelijkheid noemen en energievelden, leidinggeeft aan hoe die energievelden zich gedragen. Dus dat is de kwantumfysica.

Opmerking: ik ben de dirigent.

Martijn: precies. Juist en die kwantumfysica is dus een heel oorspronkelijk gegeven, dat wezens die vanuit een bepaalde perceptie en een gevoelsbewustzijn dus sturing geven aan het geheel, maar wordt in feite ook ernstig misbruikt. Want als je mensen in de perceptie kunt aanpassen dan is de kwantum fysische uitwerking ervan precies het resultaat niet van wat jij werkelijk wilt laten ontstaan, maar wat je overtuiging is. Nou als onze overtuiging is dat we niet kunnen leven in een wereld zonder geld, als we het daar niet over willen hebben op deze diepste laag, hierbinnen, maar we willen het alleen maar op een theoretische manier benoemen, en ook op een spiritueel theoretische manier van nou we kunnen zonder geld, daar zijn we wel aan toe. **Nee als we daar niet vanaf deze diepste energie naar durven kijken, vanuit zuiver bewustzijn, dan verandert dat dus niet. Boek Brengers van de dage raad van Barbara Marcinek, met pleiadische informatie, dat is het enige boek waar ik stukjes uit gelezen heb wat ik buitengewoon kloppend vind, niet in alles, in de vorm, maar het gaat om de energie wat erin staat, wij zijn nu ook brengers van de dage raad! We brengen in dit veld informatie, we brengen in dit veld de wereld zonder geld!**

Iemand deelt: maar je gaat je eigen hologram creëren.

Martijn: daarom is het ook zo belangrijk dat je beseft dat jij niet de enige bent die in zijn of haar eigen hologram werkt, maar dat je in een gezamenlijke setting bent.

Vrager: je creëert je eigen hologram maar er zit nog een gedachte erachter, ik heb gemerkt met de taal, ik had periodes in mijn leven dat ik niet kon spreken, ik kom uit Rusland en ik kan geen Nederlands, en ik kon geen Engels toen ik in Nederlands begon te praten, en ik heb wel teruggehaald nu en ik heb bekeken hoe ik communiceerde en nog communiceer. Het is net alsof ik mijn eigen hologram creëer door licht en informatie samen te voegen, dan komt dat stuk van bewustzijn, dat je je eigen hologram zelf creëert., dus zonder dat het opgedrongen wordt door je omgeving. En dan de volgende stap dat als we met z'n allen een eigen hologram creëren dan herschrijven we dit hologram die opgelegd wordt.

Martijn: even heel eenvoudig, we zitten dus met z'n allen in een eigen holografisch veld, dus we hebben allemaal een uniek eigen universum waarin jullie mijn representanten zijn en ik jullie representant ben in jullie universum, maar dat is niet wat we met elkaar delen. Dus als ik in mijn universum werk dan werk ik eigenlijk alleen maar in mijn hologram. Dat is wat je in het begin zei, dus als ik in mijn eigen holografisch bewustzijn, in mijn eigen energieveld veranderingen, dus als bringer van de dage raad functioneer, binnen in mijn hologram, dan is het a. belangrijk om te beseffen van dat als ik het niet doe dan kunnen jullie het allemaal wel doen, maar dan zijn we eigenlijk soldaten en figuranten in mijn hologram en ik weet helemaal niet of jullie het wel doen, (klik) waakzaamheid, dus ik doe het zelf, op het moment dat ik vertrouw dat dit hologram zich multidimensionaal afspeelt ook tegelijkertijd in jullie hologram en jullie dat ook doen in jullie hologram, dan vindt de verandering plaats in mijn hologram maar dan wordt er een impuls gegeven in allemaal onze eigen unieke universum, wat bij elkaar opgeteld resulteert in een synchronisatie van het geheel waardoor de verandering overal tegelijkertijd wordt doorgevoerd. Raktaktaktaktak daar is íe. En dat is een netwerk bewustzijn. Dat hoort dus allemaal bij sectie nul. Dat is heel geavanceerd hoor. Dan hadden we het maar niet moeten uitvinden.

Vraag: mag ik terugkomen op de muziek en het is soms niet alleen de muziek, maar het kan zijn dat je daardoor zo geraakt wordt en ook met een gesprek en dan zeg je ja pas op dat je niet weggevoerd wordt en als je dan in die angst gaat zitten ja dan word je helemaal weggevoerd.

Martijn: dat zou kunnen hoe je ernaar kijkt.
Vervolg

Opmerking: precies dus ik zou zeggen geniet er volop van maar blijf bij jezelf!

Martijn: dat is de eenvoudigheid van het langgerekte verhaal wat ik nu vertel. Dat ontdek je op je eigen manier, dan voel je het gewoon. Wat ik doe, ik geniet van alle soorten muziek, alle soorten muziek, maakt helemaal niks uit. En als ik naar een muziekstuk luister en ook voel in mijzelf, waardoor ik helemaal in een bewustzijn kom door die muziek, en ik ben mij bewust wat er gebeurt, ben ik dus al bewust wat er verandert in mij. Dat is de sleutel. Ik ben mij bewust dat er dingen in mij veranderen... Op het moment dat ik mij dat niet bewust ben en ik ga mee in die verandering dan word ik dus ontvoerd, niet weggevoerd, maar ik word ontvoerd opeen hele slimme manier. Dus daarom is het zo belangrijk dat we aanwezig zijn met ons bewustzijn in dit lichaam. Althans een beetje anders gezegd, dat we zijn ons lichaam niet, maar dat we ons bewustzijn dat dit lichaam er is en daar waar het menselijk bewustzijn is alleen beweging vanuit dat menselijke bewustzijnsveld, en dat je door dat bewustzijn te hebben andere prikkels die jou willen ontvoeren, want ontvoeringen lopen via het energieveld van het lijf, want dat is hoe het bestuurd wordt, dat die informatievelden daar niet in kunnen zijn. Zoals ik dus als kind door ontvoeringen zoals hier bekend staat onder buitenaardse ontvoeringen, dus die ontvoeringen die ik meemaakte als kind dat die stopten omdat ik mijzelf aanriep aanwezig te zijn in mijn lichaam. Waardoor er een schrik plaatsvond van die wezens van allemachtig hij is gewoon binnen. Echt een hele heftige schrik, waarin er zo'n grote schrik was voor de kracht van mijn gewoonheid als kindje, dat het allemaal direct stopte, zelfs de hele ontvoering die niet op deze wereld was in deze dimensie, stopte als een soort scheurend geluid, zo kan ik het vergelijken, een scheurend geluid met een knappend geluid wat voor mij nog steeds lijkt op het ontpoppen van een losschieten van een kurkfles. Het was afgelopen en daarmee gepaard gingen hele diepe emoties. Alleen maar doordat ik me niet mee liet voeren met de muziek, dus wat zij deden en de gevoelens die ik ervoer omdat ze die in mij brachten van "ja want dit is goed, we hebben dit nodig van je en het is een zielsafsprake en die worden bij iedere rassen gemaakt", dus daar ging ik helemaal niet mee akkoord, ik bracht mijzelf terug met mijn bewustzijn, bam, stop, weg. Dat is menselijk bewustzijn, het bewustzijn, de autoriteit van bewustzijn zonder dat je boos bent op de ander, gewoon dit, dat is de sleutel, in alles. Dat merk je met alles dat als je wordt aangehouden door een politieagent, dat zal ik straks nog even vertellen. Dat heb ik gisteren meegemaakt met de koninklijke marechaussee bij het huis van Beatrix, maar wat er gebeurt op het moment dat je je bewustzijn inzet. Dat is zoiets leuks om daarmee te werken, en dus niet om andere mensen te irriteren, maar gewoon om te laten zien van hé hier ben ik, ik mag hier gewoon zijn. Deze wereld is voor alle mensen, iedereen, niemand uitgezonderd.

Vraag: ik vraag me af die hele grote menigte met festivals, ik hou van dansen ik vind het heerlijk, mijn hele lijf bewegen, ga ik dan ook weg van mezelf, ik ben wel heel erg met mijn lijf bezig maar dan ben ik waarschijnlijk toch niet helemaal bij mezelf, ja ik voel hem gebeuren.

Martijn: het gebeurt ongelooflijk snel, je hebt je eigen autonome bewustzijn, maar je hebt ook zoals wij kennen groepsbewustzijn, en groepsbewustzijn is het meest krachtige instrument om mensen te ontvoeren. En daarom ik zo loop te hameren, trekken en duwen over het onderwerp groepen, dat we ons bewustzijn van ja ho eens even ik moet het bewustzijn hebben dat ik niet een groep ben. Ik kan mij wel gelijk voelen in een groep met andere mensen maar ik ben die andere mensen niet. Dat is heel belangrijk. Bij het dansen zie je dat dus dan wordt een frequentieveld in werking gezet en dan gaat iedereen in diezelfde energie en in feite kun je dat zien als een bewustzijnswezen, wat op dat moment gestuurd en bestuurd wordt, waardoor mensen gezamenlijk als ontvangers zelfs scripten in beweging kunnen zetten over de hele wereld. Maar jongens er gebeuren zulke waanzinnige dingen. Dus het is heerlijk om te dansen, het is heerlijk om lid te zijn van een politiek partij, het is heerlijk om alles te doen maar wees je je bewust van wat er gebeurt, dat op het moment dat het gebeurt en het gebeurt gewoon, daar hoeven we ook niet stoer over te doen van nou bij mij gebeurt het niet, nee we leven allemaal in deze wereld, maar in het moment dat het gebeurt dat je het herkent. En op het moment dat je het herkent dan kun je met je bewustzijn door het inzicht, alles wat er al gebeurd is, (knipt) zo weghalen. Dan is het al weg. Dan hoef je niet eens iets te doen, het is weg. Dus alles wat er al gebeurd is wordt opgeruimd door het bewustzijn van ah dus dat is er dus gebeurd. Dus je moet ook jezelf durven erkennen in die momenten van ja dat is dus gebeurd, niet verzetten, geen ego, geen nou mij gebeurt dat niet. Wat denk je hoe vaak mij dat gebeurt? Ik leef hier toch ook? Wees maar gewoon lekker...gewoon. Na de pauze beginnen we met een bekrachtiging. Voor mij is een bekrachtiging niets anders dan een zelf autorisatie.

Deel 3

Mensen vragen mij weleens is het niet een idee om een soort centrum op te richten waar mensen die met deze kracht in zichzelf dragen elkaar kunnen ontmoeten en wat kunnen drinken. Ja ik weet dat het verstandig is om een centrum op te richten, een ontmoetingsplek in het centrum van Nederland is ontzettend leuk. Maar ik ben heel erg realistisch in die dingen omdat ik in mijn leven heel veel heb gereisd naar plekken waar mensen elkaar ontmoeten, de eerste keer is het top, de tweede keer is het leuk, de derde keer is het nog weer top, en de vierde keer begint het al gewoon te worden, dus er zit een soort verloop in van wat is de behoefte, de behoeften worden dan anders. Maar het zou best kunnen zijn dat we met elkaar iets realiseren in Nederland waar wij op een bepaald landgoed iets kunnen regelen, aankopen, weet ik wat, hoe je het noemt of dat het wordt geschonken vanuit iemand die dat uhh. Ik wil jullie gewoon vragen om daar in alle openheid naar te kijken voor jezelf. **Misschien dat jij dan de ambassadeur of de ambassadrice bent die dat in beweging kan zetten en dan kunnen we daarin mee participeren.**

Voor mij voelt het wel als iets heel wezenlijks dat er een, ik sluit dus aan op de wandeling, dat er een plek is in de natuur waar we elkaar kunnen ontmoeten, dat korte moment nu net even om op dat bankje te zitten ook al is het een aangelegd stuk dat maakt voor mij helemaal niks uit. Het is de entourage, de bomen, de energie, het zonlicht, de wind, ja de vogels, alles. Ikzelf, ik ontmoet mijzelf natuurlijk dan ook. Mijn vraag is goh willen jullie daar ook eens naar kijken, van wat je daarbij ziet en voelt. We zijn creators dus waarom zouden we niet daar gewoon naar kijken, zonder dat dat dus een centrum hoeft te zijn. Het kan ook best een stuk grond zijn, zonder een gebouw, of misschien met een toilet of weet ik wat, ik zeg maar even wat. Dat we gewoon lekker met elkaar de tent opslaat voor een dag en dat je zegt van nou, ja ik weet het ook niet, maar goed. Laten we er eens naar kijken.

Ik zet even muziekje van Karl Jenkins aan. Luisteren en voelen wat dat met ons doet. Het is geen muziek wat je zal ontvoeren. Het is iets heel wezenlijks.

Ik ben heel blij met de geluidsinstallatie van mijn vw. Daardoor kan ik het heel mooi beluisteren, de ene keer reageer ik er op een bepaalde manier op van die laag en de andere keer van die laag. Voor mij is dit een soort muziek, om het maar een soort te mogen benoemen natuurlijk hè. Het is voor mij erg verbindend, het is zeg maar voor alle volkeren. Dat alle volkeren verbonden zijn op de aarde en dat we eigenlijk onszelf weer terugroepen naar de cirkel van het leven, de cirkel van wie we zijn zelf, dat is heel mooi. Er zit ook analoge muziek bij, het is een heel orkest.

Opmerking: dat we mee zingen met z'n allen dat lijkt me geweldig, dat we met z'n allen in zo'n warmte zitten, heerlijk. Ook dieren...??

Martijn: en nu luisteren we ernaar maar we zijn dat zelf. En wat je zegt, dat mag dus ook gebeuren. Dat er mensen nu opstaan om zo'n evenement, om maar even dat woord te gebruiken, te organiseren. Muziek, je zet jezelf gelijk in één keer neer als je zoiets organiseert.

Opmerking: je wordt er zo vrolijk van, ik kan niet stil blijven zitten, de hele aarde werd steeds blauwer, dat geeft me een power heerlijk. Maar dat kunnen wij ook doen.....trommels erbij. We kunnen het toch wel regelen bij iemand in de tuin, trommels en ratels.

Iemand deelt: ik vind ook die stemmen van die mensen die representeren
Zo'n, je voelt gewoon dat dat, ja die verbinding die voel je zo en dat er ook zoveel zijn die zingen.

Martijn: maar in wat voor land leven wij dan hier, het komt zo ineens op, in wat voor soort land leven wij, niet om negatief of positief, waar leven wij nu dan, wat is dat voor iets wat we ervaren? Wie weet het, wie kan er iets over delen, wat nemen we waar? Als je in het vliegtuig zit en je komt uit dit (?) gebied en je keert terug hierheen (Ned.), waar kom je dan terecht, hoe moet je zoiets benoemen?
"Niemandland" "allesland"

Iemand deelt: ik merk zelf als ik op reis ben geweest dan is het ondanks dat het daar misschien lastig is in de energie vind ik het voor mijzelf toch veel makkelijker om mijn eigen innerlijke kracht vast te houden en te laten zien. Ik heb dat een paar keer ervaren, dan kwam ik terug hier in Nederland en dacht ik hé ik vind het hier lastiger om het vast te houden.

Iemand vult aan: de mentaliteit is anders.

Martijn: hoe kan dat? Wat is hier, daar kunnen we naar gaan kijken van wat dat dan is, niet om het nu te moeten aanwijzen. Maar gewoon door daarover te praten kunnen we dat wel bekijken en kunnen we daar ook, zonder dat we daar iets van hoeven te vinden dat het goed of kwaad is, kunnen we het wel aanschouwen. Wat is het dan waardoor je dat dan ineens niet meer toegankelijk is of dat je dat dan anders ervaart, want ik ervaar dat dus ook.

Anonieme Monnik: want dat roepen die stemmen in mij op zo dat het makkelijker is om het vast te houden. Ik zeg niet dat het daar makkelijker is maar in ieder geval dit stuk vasthouden is daar makkelijker dan hier.

Iemand deelt: het lijkt wel of er een veld doorheen ligt door Nederland en dat veld wat dan gekoppeld is aan onderdrukking, de zwaarte, zwaarte brengend zonder woorden, dat dat in Nederland heel erg aan de hand is. Dat is heel zwaar, dat kan verschillende oorzaken hebben door de mensen zelf en door externe zaken. Ik ervaar het namelijk ook die ruimte buiten Nederland en die ruimte in Nederland. Volgens mij zit het 'm daar en ik besef nu ook omdat ikzelf midden in een proces zit dat die kracht hier, het veld representeert de kracht in ons. Dus als wij gaan opstaan dan beweegt dat veld ook, ja dat zal drukken, maar wij kunnen dat, die energie losbreken. Het is een belangrijke plek en het eerste wat in mij opkwam, de natuur is dat wat we zien wel wat we zien, is dat, klopt dat?

Iemand deelt: het is hier ook veel verfijnder, het is alsof het hier veel geraffineerder werkt. Het is zo geslepen en het komt zo fijntjes op wat echt de bronwereld is en wat niet. En dat merk ik in een ander land dat dat makkelijker is en dat hier moet je wel heel goed in je schoenen staan, wil je hier bij je kracht blijven. Dat gevoel. Het is bijna een dichte plaat.

Martijn: zouden we het dan misschien ook zo kunnen zien dat de aarde ook allemaal in secties verdeeld is, waarbij er bepaalde plekken zijn op de aarde die van enorm belang zijn om het hele systeem overeind te houden. Dat we dat best mogen gaan bekijken en kunnen we daar eens iets mee gaan doen en dat kan natuurlijk door gewoon vragen te stellen. Ik vind het een hele logische vraag om te stellen, waar leven wij eigenlijk? Wat is dit nou precies?

Vraag: bedoel je dat secties in die zin van hoe natuurlijk is deze aarde, hoe natuurlijk is deze natuur, of laten we eens goed kijken wat is er geprogrammeerd wat wij ervaren als aarde en natuur en waar dan bepaalde programma's in bepaald gebied zitten, of een bepaald corruptie nog dieper, nog dieper erin te zetten zodat we echt niet bij die kracht komen van onszelf. Dus hoe echt is de aarde, wat is aarde. En wat is natuur. En hoe is het verdeeld over gebieden, want het zijn allemaal verschillende frequentievelden. Ik bedoel, iedere cel van ons lichaam is een ander frequentieveld, een gebied is een ander frequentieveld, waar veel water loopt. Wat is water? Water is een enorme geleider, in twee opzichten.

Martijn: ik ga er straks op reageren, het is heerlijk wat je zegt,

Iemand deelt: ik denk met name dat Nederland meer een voorbeeldfunctie heeft hier in het Westen gezien, geworden, misschien lag dat vroeger veel dieper in Engeland, maar Nederland is wat dat betreft veel dichter geworden en ook die natuur die speelt daar ook een rol in, die 4G overgang naar 5G. Dus ze metselen het gewoon een beetje dicht, het wordt verdicht. Iemand voegt toe: de Wi-Fi is nergens zo verdicht als hier. Daarom worden er ook zoveel bomen gekapt.

Martijn; dus de hamvraag die ik er even neer heb gelegd, waar zijn wij, wat is dit, dan bedoel ik echt in de diepste spelonken, waar zijn wij hier? Waarom gaan de dingen hier zoals ze gaan?

Vraag: zitten wij hier in een super krachtveld? Dat we daarom zo onderdrukt worden?

Opmerkingen: De opening om er doorheen te gaan. Verbinding met andere dimensies of stargates of het schijnt hier in Nederland veel hoger te zijn zegt men.

Martijn: wie durft hierover te beginnen in deze werkelijkheid? Wie durft nou eens gewoon heel bout beweringen te gaan stellen door vragen neer te zetten.

Iemand deelt: toen jij het net had over die secties toen kreeg ik ineens een chemische smaak in mijn mond, ik denk hé.

Martijn: hoor je het(sirene).

Anonieme Monnik: ik weet niet waar het vandaan komt ik proefde gewoon een chemische smaak. Bij mij beginnen op het moment overal de zintuigen ook dingen aan te geven. Ik kan verder niets zeggen, ik kan alleen maar dat veld zeggen en ik weet het verder niet.

Martijn: als we iets voelen wat van binnen zit en we kunnen het niet een woord geven, maar het is belangrijk nu of deze dag of waar dan ook, maar ik heb het nu even over dit moment, dat het in frequentie in beweging zet, zeg je het maar gewoon. Dan hoef je niks te zeggen, dan ga je desnoods even staan, ik weet het, schaam je niet, ik weet het, hier is het. En dan is het in stilte, non-verbaal. Non-verbaal. Trust. Heb vertrouwen in wat je van binnen in een flits voelt, weet, ik maak er ruimte voor.

Iemand deelt: het zou zomaar kunnen zijn als je ervaart dat het hier zo moeilijk is dat je zegt van daar waar de meeste weerstand is kan de grootste groei plaatsvinden.

Martijn: het kan en dan is het misschien ook wel een vraag waard, zou kunnen, zou dan die groei die er dan komt, werkelijke groei zijn of is dat een geleidde groei? Een bezigheidstherapie. Want waar zijn we dus. Waar zijn we beland. Kijk als je nu naar de microwereld gaat kijken, dus hoe naar atomen zich gedragen en zo dan zie je om atomen zie je allemaal andere elementen en dat heeft invloed op elkaar, dus een elektron etc., sla de boeken er maar eens op open hoe ver ze daar nu in zijn. Kwantum gezien helemaal niet ver, maar wat er bekend is al heel veel, en dan kun je zien dat alles invloed heeft op elkaar. Dus de andere elementen hebben invloed op die bal die in het midden draait. We beschouwen deze aarde nu gewoon als een bal, dus niet plat, en deze aarde is eigenlijk ook een elektron, zo zou je het kunnen en heeft dus ook allemaal elementen om zich heen. Wij noemen dat planeten. Maar is in een veel grotere opzet is dat weer een onderdeelje in dat hele zonnestelsel van een groot cluster van zonnestelsels die bij elkaar opgeteld ook weer een eenheid is in een sterrenstelsel en als we nu helemaal terugreizen naar de aarde, we zien dus de aarde als bol, dan zien we dat de aarde allemaal rasters heeft, elke grid, elke plek van de aarde is een specifieke locatie die als je het gaat bekijken met het universum er omheen zoals wij dat nu aanschouwen, dat het universum er omheen eigenlijk ook een soort bal is, dan kun je zeggen dat die ene plek van de aarde correspondeert met die ene plek in het universum. Dus waar wonen wij op de aarde? Wat is Nederland?

Iemand deelt: In Nederland zijn veel meer stargates verbindingen met andere universa.

Martijn: er is hier heel veel.

Deler vervolgt: meer dan andere landen ook omdat wij vrij gecompriemd zijn.

Martijn: en het is natuurlijk een matrix. Dus wat is er in deze matrix, wat is Nederland? Ik praat nu puur over Nederland, wat is deze plek van Nederland? En dan kun je ook nog zeggen van ja we hebben provincies, gemeenten en we hebben ook exacte graden van waar ik sta. Waar sta ik nou eigenlijk, nu heb ik het niet meer over deze plek, nu heb ik het over de kosmos, waar sta ik, welke invloeden spelen ervan buitenaf op deze plek? Waarom hier. Waarom staat die naald van Paleis Soestdijk daar en niet daar. "Ja nou ja als ze hem daar hadden willen bouwen dan..."Ja maar daar staat ie niet.

Iemand deelt: je hebt ooit een keer benoemd dat eigenlijk de plek waar nu het Midden-Oosten is dat die verschoven zou zijn en dat intrigeert me al jaren, zou je daar iets meer over kunnen vertellen?

Martijn: nee, wat er gebeurt, even de dwarsverbanden tussen de aardse plek en het universum, als er dus iets in het universum verandert, als daar machten bezig zijn om dingen te veranderen wat effectueert op de plek van de aarde, dan resulteert dat dus ook in een verandering op de aarde, dat is wat er gebeurd is. Er zijn dus kosmische zaken gaande die resultaat hebben op waar wij leven.

Dus de plek waar wij leven hier is een heel belangrijk machtscentrum en ik heb al heel veel over het labyrint iets gezegd dat mensen zeggen waar heeft die man het over. Het labyrint? Maar het Labyrinth is een groep, dat is direct verbonden aan de Oriongroep en dat is een menselijk bewustzijn wat echt een enorme technologie heeft ingezet om andere werelden in dit universum, om in dit universum, dus in deze matrix, zaken te veranderen, die zulke krachtige invloeden hebben op de aarde dat het direct verandert in het scenario op de aarde. Dus wat gebeurt er dan, even helemaal weer terug, wat gebeurt er nou eigenlijk als wij Nederland invliegen, wat gebeurt er, wat is dat, waar leven wij, kunnen we dat hier verklaren of zitten wij er met onze bibs bovenop een mogelijke oplossing of kunnen wij het niet zien, willen we het niet zien, waarom wordt hier niet gedemonstreerd, waarom zijn hier allemaal zoveel regels, waarom is dat allemaal in Nederland zo. Iemand voegt toe: de hele wereld demonstreert maar wij demonstreren niet. Eén keer toen Pim ging maar het was weer snel voorbij.

Een ander: we zitten midden in het Labyrint. Dit is het middelpunt van het web.

Martijn: dus wij moeten vooral opletten dat we niet het exacte betekenissen willen geven, dan krijg je weer dat heldere pad, van ah zo zit het. En dat is het niet. Het gaat erom dat we waakzaam zijn en dat we daar ook uit een bepaalde noodzaak laten ontstaan, zo van maar wacht eens eventjes waarom vlieg ik dan eigenlijk steeds weg. Niet jij natuurlijk.

Iemand deelt: op dit moment zijn er ongelooflijk veel krachtwezens hier aanwezig dat er alles aan gedaan wordt om dit af te leiden.

Martijn: je zou ook kunnen zeggen dat er een doorbraak heeft plaatsgevonden in een systeem van controle waardoor er een ingang is vanuit Orion om op deze locatie op de aarde geboren te worden, wat normaliter niet kan, waardoor je elkaar dus gaat ontmoeten, wat normaliter niet kan omdat er geen script achter zit omdat alles maar, je wordt geboren op een plek wat niet geregeld is, maar je zou kunnen veronderstellen en de vraag lanceren van goh zou het kunnen zijn dat wat jij zegt, dat er in deze breedtegraad en hoogtegraad, de geografische plek van de aarde. Die overigens ook aan de andere kant van de wereld tegelijkertijd gebeurt. Je zou de vraag kunnen stellen of het zo is wat jij zegt, dat er dus inderdaad een hoeveelheid mensen in deze regio voorbij grenzen aan het kijken zijn waardoor hier de waarheid, de nieuwe waarheid, oude waarheid, herschreven wordt. Ofwel dat de matrix hier wordt gedecodeerd terug naar de oorspronkelijke plek. Zeg maar even beeldend, een gat in het web.

Iemand deelt: dan vraag ik mij af waarom ik hier in Nederland ben gekomen, is hier de hele aarde voor mij open.

Martijn: ik vind het interessant om dat gewoon zo eens te bekijken want het gaat niet om de antwoorden die we nu geven, maar het gaat om de informatie die nu in beweging is waardoor we straks naar huis gaan, dan zijn we daar verder mee bezig en dan pakken we zelf dingen uit. Dan vallen dingen dieper op zijn plek. En ook het heeft effect omdat wat we nu aan het doen zijn, zorgt ook straks voor reacties uit het veld. Dus je gaat als je nu gaat opletten, ga je dingen op de t.v. zien of wat er gebeurt in de media, waarvan je zegt aha daar is 'ie. En dan zou je bijna kunnen denken van ik ben een fantast want ik zie dwarsverbanden die er niet zijn. Kijk er maar naar, hoe dat in elkaar zit. Hoe het projectiescherm, dus deze werkelijkheid ineens gaat reageren letterlijk op bewustzijn van binnenuit. Want ik weet één ding zeker en dat is dat die punt van die piramide waar we het vanochtend over hadden, dat dat het niet is, maar dat die piramide alleen maar een bezigheidstherapie is. En dat er andere krachten zijn die in feite vanwege hun belangen dingen hebben gedaan die veel groter zijn dan alleen die driehoek. En laten dat nou eens gewoon mensen zijn en geen reptilianen.

Vraag: maar wel aardse mensen of mensen van een andere beschaving?

Martijn: misschien zijn er niet echt aardse mensen.
Vervolg

Vraag: maar er zijn wel andere galactische ...

Martijn: ja tuurlijk, maar misschien zijn er wel niet van oorsprong aardse mensen.
Vervolg

Vraag: Nee niet aardse mensen. Arcturiaanse of...

Vraag: bedoel je is dat dat Orion bewustzijn wat dan, als ik jou zo hoor, dat kan dat hier geboren worden? Waardoor het nog lastiger wordt... Aanvullende

Opmerking: daar zijn wij mee verbonden.

Martijn: als Orion invloed heeft op deze plek, als het dus een controle mechanisme is wat in de graden exact, zie het maar als een stekelvarken die allemaal stekels heeft, verbindingen heeft met andere locaties, dus gridpoints, als daar een controle laag is wat doorbroken of opengeboken wordt waardoor ander bewustzijn zich in die computersystemen kunnen inladen, gedownload worden naar de aarde, want dat is eigenlijk wat er gebeurt, dan is het mogelijk om in dat soort momenten vrij snel met een grotere groep participanten, dus bewustzijnswezens, in hetzelfde gedeelte van de aarde terecht te komen. Dat is zo maar mogelijk. En dan maak je dus eigenlijk gebruik van een toegangsweg, die dus gewoon voor iedereen normaal gesproken toegankelijk is, maar dat die wel heel erg gecontroleerd wordt. Nederland is het grootste spionageland ter wereld. Amerika mag zijn vingers hierbij aflikken.

Ik was twee dagen geleden een rondje aan het rijden naar de bossen en ik had niet het idee om naar het koninklijk landgoed te gaan want ik reed de andere kant juist uit, maar toen reed ik helemaal rondom en uiteindelijk kwam ik in een bosgebied terecht waar ineens hele grote zwarte hekken waren, met zwart gaas en prikkeldraad en camera's erop midden in de bossen. Dus ik keek daar zo naar en ik denk dat zal dat best wel eens hier kunnen zijn. Hier woont Bea en ik voelde direct van oh wat afgesloten. Dat is het, ik besepte van ah wat een gevangenis leef je in. Ik vond het echt heel erg. Dus ik parkeerde mijn auto en dat wist ik pas later dat hoorde ik van jou dat de begraafplaats dat dat is waar Friso zijn steen ligt...steen. En daar lieg ik niets aan. En toen heb ik mijn auto gedraaid en toen ben ik langs dat hek gereden en dat loopt door dat bos heen, heb ik de auto geparkeerd, daar was een parkeerplaatsje en toen liep ik naar dat hek toe en terwijl ik naar dat hek toe liep werd ik letterlijk besprongen door matrixhouders, hele duistere zwarte energieën, die uit die hekken sprongen, boven op mij. Dat is heel lang geleden dat ik dat heb meegemaakt, want ik zeg ook altijd van entiteiten bestaan helemaal niet, het is de matrix die dat doet, dus je moet in dat moment heel bewust zijn van je eigen kracht om dat te stoppen. Nou dat kun je dus niet door te roepen van weg, weg en het licht aanroepen van buitenaf. Nee je zult op dat moment volledig moeten aanvaarden van dit is dus het script van wat hier gebeurt en hier ben ik. Daar is 'ie weer hè. Hier ben ik. Dus ik ga bij dat hek staan en ik voel dus letterlijk de energieën boven me en die probeerde door mij heen te gaan, ik voelde het knagen. Zo heftig was het. En dat hele hek stond te trillen, pampampampam. Het was gewoon een film. De hele camera trilt. En ik sta bij dat hek en terwijl dat dus gebeurt, doe ik mijn ogen dicht en ik laat me nog duidelijker zien, nog duidelijker. Geen angst, er is geen angst. Gewoon laten zien, hier ben ik, dit is wie ik ben, en ik kom hier kijken, ik heb helemaal niets in de zin alleen dat ik hier ben. Dat is puur vanuit een energie, dat is een gedachtekracht vanuit het hart. En ineens stopt het en ik kijk zo en vervolgens loopt dat hek heel raar in een punt, ik denk nou ja wat is dat nou voor rare punt. Gewoon een gedachte, dat hek zet je toch ergens omheen? Maar het stond in een punt. Dus ik loop zo naar de auto, ik zit in mijn auto, ik kijk zo naar het hek en brrrrrrrrrrrrrrr boem, boem, deuren dicht, koninklijk marechaussee! Twee jongemannen en ik zit in mijn auto en ik heb mijn mangosapje in mijn hand, en die mannen lopen zo rondom de auto, maar ik gaf er helemaal geen aandacht aan, ik bleef gewoon zitten in wat ik al voelde, dus ik liet me helemaal niet door die prikkels van buitenaf leiden, ik zat gewoon in de auto en ik begreep ook van ja zij doen datgene wat ze nu doen. En ik ook. Ik doe dus gewoon zitten. Maar ik wist dat het verband had met die krachten waardoor er direct koninklijke marechaussee is. Dus dat zit aan elkaar gekoppeld, want het gebeurde echt binnen afzienbare tijd. Dus ik zit in de auto en op een gegeven moment tok, tok, tok, "mijnheer" en ik zat nog steeds met mijn flesje mango. Ik heb het op de camera staan want ja, ik heb camera's in mijn auto, niet op mijzelf gericht in dit geval, maar wel van buitenaf en ik heb mijn microfoon ook aan dus als ik met mijn auto rijd,

dat geluid wordt dus ook opgenomen. Dus ik doe mijn raam naar beneden toen zegt 'ie van "even controle mogen we uw papieren" en ik zeg "ja welke papieren wilt u" hier zitten genoeg papieren in, ik had het educatieboekje kunnen geven, met een verlichte .... Op de voorkant, om nog even te prikkelen. En toen zegt 'ie "nou uw identiteitsbewijs en uw rijbewijs, beide" En dat heb ik, dus ik pak mijn portemonnee en ik pak een blauw pasje eruit en op de voorkant van dat pasje staat het logo van het koninkrijk de Nederlanden en ik hou dat zo vast. Ik zeg "en mag ik vragen vanwaar deze vraag? Ik sta toch gewoon in het bos?" "Ja nee maar u hebt wel in de gaten waar u staat en wij moeten dit beveiligen, we zijn hier voor de veiligheid" Ik zeg "oh dat is helemaal niet nodig hoor, het is hier hartstikke veilig"" ja maar toch graag even uw papieren" Ik zeg" maar ik zou graag van u willen weten vanwaar u dat vraagt" niet vanuit vanwege...maar vertel eens iets meer. "Nou we willen graag uw papieren" Ik zeg "ja dat kan maar op dit moment liggen ze nog in mijn hand dus vertelt u mij nu alstublieft wat uw beweegredenen zijn, mag ik dat vragen?" Dat vraag ik ook, mag ik dat vragen? "uh ja we zijn hier voor de beveiliging en wij controleren hier mensen en wij hebben het recht om naar de papieren te vragen" Het bleef dus in een cirkeltje. Ik zeg "ja dat is eigenlijk hetzelfde recht als wat ik dus heb om te vragen nu wie u bent" Ik heb dus niet gezegd wilt u mij uw legitimatiebewijs laten zien want dan krijg je een ander gesprek. Ik heb gewoon zo gelaten dus ik gaf op een gegeven moment de papieren en dat plastic pasje deed ik zo door de auto. "Mag ik vragen van waarom u hier bent"? Ik zeg "jazeker maar dat antwoord blijf ik u wel schuldig" maar in de energie, in de rust. Dus niet een gevecht, helemaal niks. "Wat is de reden dat u dat dan niet wil zeggen?" Goed getraind hè? Ik zeg "helaas dat wordt giswerk voor u" en toen moest ik zo lachen. En toen gaf hij dat pasje zo terug en ik wist dat als ik het pasje zou aanpakken dat hij het niet los zou laten, ja dat wist ik. Ik kon het zien op de manier hoe hij hem vasthield. Dus ik zei "u mag hem op het dashboard leggen" Het gaat puur om de energie wat er gebeurt, want dit is dus een verhaal wat zich afspeelt op basis van het moment waarin ik gewoon heel neutraal, krachtig neutraal, aanwezig ben op het moment dat ik eigenlijk word aangevallen. Want dat is wat er gebeurde, en ik voelde dus ook hele rare energie wat niet van deze wereld is. En dat zijn de hoogte en breedtegraden. Er zijn bepaalde plekken, ik zei het ook gisterenavond tegen José, achteraf, want ik ben daarna nog even door gaan rijden, ik heb mij toen nog afgevraagd van wat bracht mij nou op die plek? En ik heb daar dus ook verder over nagedacht en gevoeld, want er was even een kort moment waarin ik, want ik ben Beatrix een keer tegen gekomen met haar kleindochters in de auto op een kruispunt hier, misschien wel een jaar geleden, en daar zat ik even kort aan te denken daarvoor en toen dacht ik en ik voelde oh het zou zomaar kunnen zijn dat ik naar de poort op een gegeven moment rij en dat ik daar heel hartelijk wordt ontvangen en dat die poort open gaat en dat er gewoon een gesprek plaatsvindt, heel open, een kort moment, misschien een kwartier en dat was zo helder en ik wist in dat moment en nog steeds weet ik dat dat kan omdat ik ook bepaalde ervaringen op dat gebied heb, dus die gedachten die werden dus gedetecteerd.

(Kort deel niet opgenomen)

Ze gingen weg en gingen ook nog bij twee andere auto's kijken en vervolgens ben ik weggereden en toen ben ik tot aan Soest dus bij de uitgang daar ben ik helemaal door hun achtervolgd, maar dat was prima, ik vond het best wel leuk, om dit te ervaren, omdat je moet niet kijken naar de auto en naar de mensen, je moet voelen wat er gebeurt in jezelf. Dat is waar ik het vaak over heb. Wat gebeurt er nu in mijzelf? En daar liggen de oplossingen ook als we over oplossingen mogen spreken, van wat gebeurt er nu in mijzelf? Als je boos wordt gebeurt er iets in jezelf, als er iets vrolijks gebeurt of als je gespannen wordt, als je wordt aangevallen, of je wordt ondermijnd, onzeker gemaakt of afgeleid, bedonderd, besodemieterd, of je wordt bejubeld en geprezen, wat gebeurt er nou eigenlijk allemaal? Wat gebeurt er in jezelf, daar moet je bij aanwezig durven zijn en dat is natuurlijk een hele oefening op zich omdat je heel snel geneigd bent in dit voorbeeld dus met dat hek, zou je heel snel geneigd kunnen zijn om je te richten op dat hek, en dan niet ja ik word besprongen van oh ja dat hek, dan ga ik naar buiten toe! Maar binnenin dat is dus de hele schat wat wij in ons dragen. Dan is het dus ook een bekrachtiging, een bekrachtiging is altijd aanwezig zijn in jezelf. **En diezelfde dag sprak ik trouwens ook iemand die dus uit de binnenste cirkel komt van een bepaalde militaire basis, een afdeling waar ook dat chroom 6 verhaal is, die verf wat gebruikt is waar mensen ziek van zijn geworden. Die mij ook vertelde hoe ongelofelijk geheim het project is achter dat hele chroom 6 verhaal. Dus achter die verf, wat die verf nou eigenlijk is. Er zijn zoveel dingen aan de hand en Nederland is een heel belangrijk land, niet belangrijker dan een ander, maar een belangrijk land, een sectie in het geheel waar dingen gebeuren die bijvoorbeeld in Amerika gewoon niet kunnen door geografische locatie. Dus het zit hem in de software van de matrix. En het gebeurt vaak recht onder je ogen en je ziet het niet. En wij zijn allemaal gericht op al die krachtplekken in de wereld, terwijl we eigenlijk hier in Nederland op een hele extreem belangrijke plek**

zitten. In Nederland heb je zelfs gevangenen zitten onder de grond. Ik heb mensen gesproken die daar 20 jaar hebben gezeten, ik heb iemand gesproken die daar 7 jaar heeft gezeten. Onder de grond, geheime gevangenen, van de geheime diensten onder de grond. En ik heb dossiers gezien en gelezen van die mensen. Het zijn dus geen fabeltjes en complotten, die mensen hebben daar echt gezeten. En die mensen leven nu in een caravan en zijn van huis en haard eigenlijk gewoon hè, verstoken. Dus er gebeuren hier in Nederland dingen die wij niet zien en in Friesland is ook een boerderij. Even heel goed opletten hoe ik dat nu ga zeggen, ja want als je als krachtwezens jezelf erkent dan kun je ook een stapje verder gaan zonder daarbij angst te voelen, maar juist belichting te voelen, kracht. Het gaat om waarheid. Het was in 2009 dat ik een goede kennis van mij, uit de zakelijke computerbranche destijds, spraken hij met trillende benen bij mij kwam in de computerfirma die ik toen nog onder mijn hoede had, helemaal ziek en met trillende benen en hij zegt "ik heb iets en ik weet niet wat ik ermee moet doen" En het was niet een Nederlandse man, hij had een andere afkomst, maakt ook verder niet uit, maar ik moet het eventjes zeggen op de een of andere manier. Ik zeg "wat is er aan de hand dan?" "nou ik heb op mijn harde schijf hier beelden, ik moest iets voor een klant terughalen en ik heb beelden staan en er wordt iemand vermoord." Op de beelden. En die beelden hebben we dus ook bekeken. En dat is dus in een locatie in Friesland waar echt ook mensen die zich buiten de boekjes gedragen door inlichtingendiensten hier in Nederland echt te pakken zijn genomen en je ziet dat dus ook daadwerkelijk datgene gebeuren. En ik heb ook die boerderij kunnen terugvinden. Die boerderij die ken ik zelf uit mijn kindertijd, toen ik een jaar of 18 was, dat ik met iemand in contact kwam die daar weleens naar toe ging. Ik kon ineens allerlei verbanden zien wat er destijds allemaal om mij heen afspeelde. Toen ik 18 was kwamen er ook allemaal mensen om mij heen die iets van mij wilde waarvan ik eigenlijk dacht het zijn allemaal criminelen. Dus ik werd gepoogd om in het criminele circuit te komen met allerlei voorstellen, wat ik dus niet heb gedaan, wat ook helemaal niet erg is dat mensen dat wel doen want daar liggen gewoon allemaal ervaringen, dus dat gaat niet om goed of kwaad, Maar ik kon ineens de verbanden zien wat er allemaal eerder was geprobeerd te bereiken om mij in die groep te krijgen. In Nederland gebeuren heel veel dingen. En natuurlijk, je kunt zeggen over de hele wereld gebeurt het. Maar in wat voor land leven wij, helemaal weer terug naar de vraag, wat voelen we als we dus weer in Nederland komen. Wat is dit en wie zijn wij en waar kunnen wij nu eens met elkaar naar gaan kijken. Wat voor moois kun je doen als je dus in een kwantum geografisch computer plekje zit, nu even Nederland. Wat kun je doen op die plek?

Opmerking: op de knop drukken. Andere

Opmerking: aanschouwen, het zien.

Opmerking: waar ik de hele tijd aan moet denken is de ster Venus.

Martijn: momentje hoor, ik ga je eventjes onderbreken wat ik normaal niet doe maar ik wil jullie even iets vragen, merken jullie dat er iets gebeurt in de energie, dat de energie wegvloeit? Voel je dat? Als je het nu niet merkt dan hoef je niet van goh nou iedereen merkt het en ik merk het niet er is wat mis met mij, nee maar ik breng hem nu gewoon in. Kunnen we even een moment van stilte nemen met aandacht bij onszelf. Het is heel belangrijk dat we hier dus ook mee bezig gaan want dit is wat we zijn, kijken, schouwen. Doe het op je eigen manier, ik zeg niks, maar gewoon met aandacht bij jezelf blijven en voel die vrede en dat krachtveld in jezelf, de onsterfelijkheid en de onvoorwaardelijkheid van wie jij bent. ....

Ja dit zijn de momenten waarin wij stabiliseren. Wij stabiliseren zelf niet, we zijn stabiel, maar wij stabiliseren wat er gebeurt! En er gebeurt heel veel. Door dan een moment in stilte te zijn, in de kracht in jezelf, en het kan best wel zijn dat je helemaal geen stilte ervaart in jezelf maar iets heel anders, daardoor draag je in dit hologram waarin jij leeft, draag je de frequentie in het veld uit waardoor er van alles wat er doorheen loopt in beweging wordt gezet. Eigenlijk zijn het tijd reizende groepen die dat doen, dat stabiliseren en doen we dus samen nou. Als we het over deze onderwerpen willen gaan hebben en daar moeten we het ook op een gegeven moment over willen hebben, maar wel vanuit de kracht van ons hart, dus niet uit sensatie en om te praten over de illuminatie, nee wij praten voortdurend over onszelf. Als we daarover willen praten moeten we dit wat we nu doen, het stabiliseren en in het moment even te schakelen, moeten we ook gewoon doen. Dat betekent dus ook als ik spreek of iemand anders spreekt en jij vindt het dan nodig is dan doe je dat ook, maar lanceer het. Het mag never nooit afhangen van dat Martijn op een gegeven moment zegt van voel je dat de energie weglekt. Als jij dat voelt moet je het ook zeggen. We zijn

allemaal hoeders, en allemaal luisteren we naar elkaar wat er gebeurt. Meewerken met elkaar dat is heel belangrijk.

Vraag: bedoel je met stabiliseren het equivalent van neutraliseren? Of bedoel je echt stabiel maken?

Martijn: door te stoppen met denken nemen de trillingen weg waarop wordt ingebroken, door groepen. Want vorige week, dat heb ik ook aan José vertelt, ik heb die link niet gelegd omdat ik daar totaal niet over na heb gedacht, vorige week waren we in de tuin in Kerkeveld, en daar zijn dus helemaal geen vliegtuigen, en wij waren even bezig met de kracht van binnenuit op onze manier, we waren aan het praten over door ruimte en tijd wat er allemaal gaande is, en ook de plek hoe mooi schoon en zuiver die is, en het duurde nog geen 5 minuten en toen kwam er in de verte een helikopter aanvliegen en die dreunde zo ontzettend. Raymond zei "er zijn hier nooit helikopters papa". Ik zei "nee maar nu wel" En daar kwam hij aan met een hele grote snelheid kwam hij aan, heel laag, donkerblauwe helikopter, die kwam met een scherpe bocht richting ons huis, en ging boven in de richting van ons huis naar beneden toe, en heeft boven ons huis, boven ons hoofd, boven de appelbomen stil gehangen. En dat was de donkerblauw helikopter van de marechaussee. Nu zie ik ook en daar ben ik helemaal niet mee bezig, zie ik dus gewoon de linken. Niet alle mensen zijn gewone mensen. Dat zijn jullie natuurlijk ook niet en ik ook niet maar er gebeurt natuurlijk veel meer en die tijdreigers hebben technologieën waarmee ze dus ook de controle overnemen over het brein van andere mensen, maar zich ook kunnen invoegen in het brein van de ander en ook gewoon dat letterlijk kunnen overnemen, dus echt letterlijk. Maar er zijn ook mensen die dus mensen zijn en helemaal niet die mensen zijn. Dus er is zoveel aan de hand en dan kun je je afvragen wat heeft het dan voor zin, nou op het moment dat dat gebeurde kregen wij dus echt door de trillingen, daar heb je hem weer, door de trillingen van die helikopter, door de vibraties, kregen wij een cadeautje, een traktatie van intimiderende geluidsgolven. Vooral ook omdat het echt op ons gericht was, dat was heel duidelijk.

Dat is dus gerelateerd omdat ze door de tijd en ruimte heen kijken wat er gebeurd is. Dus het is niet zo dat het dan in de toekomst gaat gebeuren, maar eigenlijk is mijn bezoek eergisteren dáár, de reden geweest zo'n anderhalve week geleden dat is gebeurd. Hier zitten dus allerlei verbindingen aan vast.

Ik ben zelf heel bewust dat ik ook werk in een organisatie, een groep van galactische mensen, die onderzoek verricht in de matrixen hoe dat in elkaar zit. Daar zijn we dus allemaal mee verbonden, zonder dat jij dus lid bent van die groep, en dus geconformeerd bent daaraan, maar wel samenwerkt. Er is iets heel groots gaande.

Iemand deelt: Vijf minuten voor die stilte kreeg ik ineens een beeld van "ik sta op, ik zeg "ik weet het" en dan doe ik (knipt met vingers) een soort opstelling en sindsdien heb ik de brok in mijn keel...maar goed er kwamen dus ook allerlei stemmetjes in mijn hoofd van ja wat weet je nou, ik weet helemaal niks, ik voelde wel van ik moet dit doen.

Martijn: doe het.

Deler: Oké, (staat op) "ik weet het" knipt met vingers, gaat zitten en staat weer op, en vaak zeg ik dan van oké ik heb hier iets opgesteld (knipt met vingers) waar we allemaal naar mogen kijken. ..

Martijn: dank je we gaan ernaar kijken. ....

Martijn: dank, dank, dank.

Iemand vraagt aan degene die dit heeft neergezet geef jij er ook klank aan? Of moet ik het doen? Oké ja. Klank wordt geuit. ....

Martijn zo pfff, dank, dank, dank. Want er is heel wat aan vooraf gegaan om dit te kunnen laten zien. Laten we nooit vergeten dat we levensschrijvers zijn, dat we het leven schrijven met elkaar. En dat het dus niet een probleem/beerput is waar we ons in bevinden, maar dat het een prachtige, prachtige wereld is waar gewoon wat dingen op orde mogen komen, door de orde eruit te halen! Het is iets heel emotioneels wat jij hier hebt neergezet, wat jij hebt laten zien. En hier zal het niet bij blijven.

Deler: Nee dat hoop ik niet nee.

Iemand deelt: ik ervaar heel veel druk op mij borst, wordt helemaal naar binnen gedrukt, dat bijna de adem ontnomen wordt.

Martijn: het beste wat een mens kan overkomen, hè dat overkomt je dan, is dat ze zich kapot schrikt. Omdat in het moment van de shock en van de schrik (knipt met vingers) dan wordt het veld in beweging gezet. En dat is een bijna onaangenaam gevoel voor de mens die in slaap gesust is, want alles moet prettig en zacht voelen, maar de kracht van creatie, de kracht van de schepping, de kracht van verbondenheid, dat is zo'n kristalhelder veld, dat is dus het kristalheldere veld dat alles vertegenwoordigt, daar komt het word christ vandaan, dat komt daar uit, niet uit allerlei andere dingen maar daar vandaan, omdat het een universeel woord en een universeel klank is, op het moment dat we ons kapot schrikken bijna dan beschik je over momenten in jezelf om heel veel te kunnen doen. En dat deed je met die kracht, geweldig. (Degene die klakte)

Zij zegt: maar jij (degene die dit neerzette) had het kunnen doen, het zat in jou. En het kwam er niet uit.

Hij: nee ik zat even in een heel ander stuk. En toen je dat gedaan had dacht ik ook van het had gekund.

Opmerking: het is toch ook een samenspel.

Iemand deelt: ik wil je ook bedanken want je hebt enorme informatie neergelegd wat heel belangrijk was om in bepaalde velden te brengen. Heel essentieel.

Iemand deelt: ik ervoer heel veel frequentie en toen was het opeens waf, alsof de nullijn opeens werd neergekwakt. En daarom vond ik het zo mooi dat jij er een brul aangaf. Ik dacht moet ik dat doen, maar toen kwam jij, ik denk ja jij! Voor mij klonk dat gewoon erdoorheen. Dat is mijn ervaring.

Martijn: wat een kleurrijke gebeurtenis deze dag. Dat we zo naar al dit soort momenten kunnen kijken er met elkaar samen naar kunnen kijken, het allemaal op onze eigen manier ervaren. Ons bewustzijn is zo aan het werk, wij zijn echt aan het schouwen deze hele dag! We openen nu deuren waar we nu straks in de diepte ook verder ingaan. Omdat het gewoon is wie we zijn, en dat is waarom we hier zijn, te kijken, te schouwen, te openen, te verfrissen, alles zichtbaar, alles! Dus geen hek, geen camera, geen marechaussee, alles gewoon open en zichtbaar.

Iemand deelt: over dat schrikken, mijn leven lang schrik ik mij al te pletter van alles en nog wat, zomaar en dan zegt men ook altijd dat is een slechte eigenschap, van je hebt slecht geweten, maar nu je dit zegt hè dit is wel een hele andere benadering.
Opmerking je hebt veel geleerd, je mag weer vloeken ...

Martijn: dat is het natuurlijk wel, want elke beperking, dat woord, is in de kern een afbreuk aan wat we voelen en aan wat we dus ook zijn. En of dat nou een maatschappelijke beperking is of een bewustzijnsbeperking en dan kom je ook op hele interessante vraagstukken uit als je met een groep mensen bent samen een weekend of een week of een dag, en je gaat meer van elkaar zien dan ga je ook zien dat de perceptie van hoe een ander iets ervaart dat die dan ook net iets anders kan zijn dan jij en dat je misschien toch ook iets beperkends bij een ander gaat zien, wat helemaal niet resoneert met jouzelf, en dat je dan de beperking bij de ander gaat ervaren als oh dat is een beperking naar mij toe, oeh. Dus het samen iets doen, het samen iets neerzetten dat kent zoveel verdieping en zoveel versnelling en ik ben 100% bereid om alles wat ik in mij heb zitten aan beperking om dat allemaal zichtbaar te laten zijn, en dat mijn beperkingen ook naar mij toe worden gebracht, en dat ik de beperkingen van mij ook aan andere mensen kan laten zien, en dat de beperkingen die ik ervaar door andere mensen dat ik die zonder voorwaarden kan aanvaarden, dat het dus mijn visie op de beperking van een ander niet beperkend werkt.

En dat is wat wij doen, wij zetten elkaar vast, voortdurend. En dat mag helemaal afgelopen zijn. Weet je, de taal die we nu spreken, dit is zo fundamenteel niet meer aards menselijk, dit kunnen andere mensen op dit moment niet volgen. Want we gaan in zo'n dag gaan we steeds in allerlei golven en dan moeten we even tjoeh, maar dan kom je in een taal die is juist heel menselijk, maar die past niet meer bij wat andere mensen nog kunnen begrijpen. Die die die geven daar dan... nou

klaar, zo nou dat dus. En dat is iets waar we heel trots op mogen zijn. Want we hebben gewoon aanloop nodig om tot bepaalde punten te komen. En ik ben er echt zeker van dat we met een, ik moet wel ook daar 100% eerlijk over zijn en dat ben ik ook, maar als ik iets niet zeg wil dat niet zeggen dat ik dan oneerlijk ben, maar ik ben eerlijk door te zeggen dat ik zoals ik het kon aanschouwen dat ik het vermoeden had, het gevoel had, dat anderhalf jaar geleden dat het al zo fundamenteel aanwezig was in het krachtveld van mensen die gezamenlijk deze taal kunnen snappen, niet hier maar door er in te zijn, dat daarmee al informatievelden in beweging konden worden gezet en dat ging dus niet. En dat heb ik heel apart gevonden voor mijzelf, omdat ik kon waarnemen dat dat moment er dus was, en ik heb daar dus ook geen betekenis aan gegeven, ook niet van nou dit is mijn eigen proces of het is het proces van de ander en de ander is er nog niet aan toe of ik ben er niet aan toe, ik heb het volledig aanvaard van oké dan is dat nu zoals het is, dus gaan we gewoon verder kijken van wat laat zich nog meer zien, welke schakels ontbreken er kennelijk nog of wat speelt er doorheen. En ik ontmoet dus ook in mijn taal die ik kan spreken vanuit een andere manier van denken, ontmoet ik jullie dus ook nu echt veel dieper en eigenlijk ontmoet ik jullie helemaal. Dat is wat ik wil zeggen. Ook ik voel nu zoiets dieps waardoor ik weet van jongens we staan nu met onze voeten op die lijn en we gaan kijken van hoe we dit verder kunnen uitbreiden en daar ook dieper naar gaan kijken. Misschien dat daar ook de vraag vandaan kwam van willen jullie eens meekijken naar een plek of naar een gebied waar we naar toe kunnen gaan. En dat dat dus niet een evenement is daar hoeven ook geen kassa's en al die dingen te staan daar gaat het niet om, het gaat erom dat je met elkaar samenkomt, dat je die dag kunt bekostigen en misschien komt het wel zo uit het veld, dat het stuk grond zo wordt gegeven. Van jongens zet het maar gewoon. Dus er is zich hier echt iets aan het vormen. Er is iets bezig.

Iemand deelt: om iets rond te maken wil ik even terug naar het moment van net, jij vroeg voelen jullie dat de energie wegloopt, (van het net) wat was het nou eigenlijk? Want er kwam bij jou daardoor ook ruimte maar wat gebeurde er nou eigenlijk. Ik weet wel wat ik in mijzelf ervoer, dat ik ergens van weggehouden werd, dat voelde ik wel, zo van ...intens moe even, en van oh dit is veel te ingewikkeld. Dus het was heel goed dat je dat vroeg. Dat we ons er even goed van bewust konden zijn wat er nu gebeurt.

Martijn: mag ik daar straks na de pauze, deze vraag heb ik goed gehoord, is ook belangrijk, na de pauze eerst even een bekrachtiging en daar ook goed met aandacht naar kijken en dan direct deze vraag even doorlopen.

Vraagsteller: Fijn want er gebeurt veel met ons, daar zou ik niet aan voorbij willen gaan.

Martijn: Het wordt nu zichtbaarder, voelbaarder, maar het zit voortdurend per dag subtiel in alles ingebouwd. Want we worden gestolen beroofd eigenlijk van de kracht en dat merk je dan vaak niet totdat je dan ineens denkt van goh ik ben moe, ik ben niet lekker, ik ben ineens intens verdrietig of ik heb ineens intens de behoefte om ik weet niet wat te doen, wat gebeurt er eigenlijk allemaal. Ja zegt de wetenschap het zijn je hormonen, nou ...

Deel 4

Lieve mensen het is wel hel bijzonder wat we hier met elkaar bestuderen en aanschouwen. Vanochtend toen ik onder de douche stond toen was er ineens een heel helder moment waarin ik mij realiseerde, heel diep, dat mijn gelukkigste tijd, niet dat ik nu niet gelukkig ben, maar gelukkig was omdat ik niet hoefde te denken dat dat in mijn kindertijd was, een jongetje. Dat ik kon knikkeren en fietsen en dat ik alles kon doen, ondanks dat er toen ook allerlei uitdagingen waren, want als kind leef je ook niet zorgeloos, maar ik hoefde niet te denken want alle dingen waar ik nu aan moet denken werd allemaal geregeld. Dat is niet bij alle kinderen zo, ik heb een hele goede jeugd gehad, alles werd liefdevol gedaan. Dus ik realiseerde me dat is mijn mooiste tijd. Toen hoefde ik niet te denken om te leven zeg maar. Nu moet je wel denken om te leven, om te blijven leven zeg maar moet je van alles regelen, en als kind doe je dat niet want dan leef je gewoon en alles is oké, je stapt anders in bed en anders uit bed, en als kind wilde ik helemaal niet slapen. Ik vond het verschrikkelijk om te slapen want ik was nog helemaal niet klaar met de dag.

Opmerking: maar die tijd komt terug als je gepensioneerd bent.

Iemand deelt: maar dan zie maar weer ik ervaar de afgelopen week ook heel erg de strugel van het leven zoals het hier gepresenteerd wordt en ik zei van even heel bot" ik wil een moeder meer zijn" gewoon even heel zwart/wit. Dat programma van moeder zijn, van hoe dat dan zou moeten, dat moeten vooral, en ik wil de rekening even heel, ik wil het niet meer. Ik heb er geen zin meer in. En toen voelde ik ook de bezigheid, het bezig zijn met dat stuk, hoeveel tijd dat kost, mij en dat het mijn hele leven al moeite kost om dat te doen want ik ja het gaat niet vanzelf bij mij.

Martijn: we zouden eigenlijk kunnen zeggen dat wat ik net ook zei dat toch wel een mooie manier hoe ik er dan ook naar kijk, wat er dan ook tegen mij gezegd wordt van wat doe jij voor je werk? Ik zeg van "nou ja ik praat over dingen die je een andere visie kunnen geven over wat die werkelijkheid is en hoe je daar zelf in bent. "Oh zeg maar filosofisch?" ja zeg maar filosofisch en toen stelde ik de vraag terug, wat doe jij dan voor, nee op welke school zit jij? "School"? Het was gewoon een volwassen man hè. Ik zeg "ja". "Nou ik zit niet meer op school" Ik zeg "maar wat doe je dan?" "Ja ik doe" en toen vertelde hij was psycholoog had een eigen praktijk, "maar wat bedoel je dan met school?" Ik zeg "dat is toch gewoon nog steeds school, op het moment dat je als kind in een stroming wordt gebracht waardoor je wordt opgeleid in denken en wat je zou moeten doen en waar je aan zou moeten voldoen, dat zet zich gewoon voort gedurende je leven, je komt in allerlei processen terecht wat wij werk noemen maar eigenlijk worden wij nog steeds geëduceerd. Nog steeds wordt er gedoseerd via het werk en eigenlijk is dat nog steeds scholing, We worden nog steeds geschoold, dus op welke school zit je, dat moet je je voor jezelf afvragen, vind ik de school die ik nu ervaar vind ik dat nou echt een school die bij mij past? En daar mogen we ook allemaal herziening in brengen, want er zijn zoveel mensen die niet gelukkig zijn in hun werk, waar jij misschien van zegt van ja maar dat is wat ik wil. En die verschuiving vindt ook plaats tussen al die mensen die zich aan het ontkoppelen zijn van de school waar ze niet thuishoren, die plek die komt dus vrij. Dus daar kun je nog allemaal dingen op gaan bekijken van goh in deze tijd is het misschien wel mogelijk dat je elkaars werk zelfs overneemt. Er zijn zoveel dingen te bedenken, te voelen en te doen. De aarde is een school werd vroeger tegen mij gezegd. **Ik was een jaar of twaalf toen kwam er een magnetiseur bij mijn ouders binnen, een grote kerel "oohh jij bent een sterrenkind" en ik dacht waar haalt die man dat vandaan? Maar hij kon dus kennelijk wel iets oppikken waar ik mee te maken had als kind. Maar we zijn allemaal sterrenkinderen uiteindelijk.** Maar dat werd tegen mij gezegd en toen zei ik van "hoe bedoel je dat dan?" "Ja het leven is een school, het is hier een leerschool dat wij weer sterrenkinderen worden". **En toen wist ik op dat moment van oh als je het nou eens omdraait dat dit een afleerschool is. Afleren wat niet bij je hoort of bij je past.**

Zullen wij eens in stilte gaan en de lichaamsintelligentie met ons bewustzijn nog eens een keertje goed doorlopen en de eenvoud die we dan zoals bij de dagen die we dan beleven als educatiedagen /scholing, leuk hè, omdat in de volgorde van wat we doen, dus dat we met z'n allen met onze aandacht naar binnen gaan., door ons lichaam heen als je dat allemaal tegelijkertijd doet en ook vanuit die vrije zone, dan zet je ook, even helemaal terug naar het begin van de dag, dan zet je allemaal iets in beweging wat die grote boom, waar we allemaal ook een onderdeel van zijn, verder activeert als het ware. Ons bewustzijn is echt de sleutel. Laten we het doen en als je het niet wilt is het ook goed. Zijn er hier ook trouwens mensen die een andere volgorde hebben gevonden of een andere manier van werken? het bekrachtigen, het doorlopen van jezelf, in een iets andere volgorde of hoe je het ervaart. Je hoeft niet te zeggen hoe maar op je eigen manier. Ja. En wie zit er hartstikke vast aan mijn systeem? Maar ga daar ook wel naar kijken, Kijk er gewoon naar. Het is zo ontzettend belangrijk ga gewoon eens kijken als je met een zelfbewustzijn in het lichaam en ook in een moment waarin je verkeert, of je inmiddels een iets andere manier daarin kunt vinden voor jezelf dan hoe ik het heb uitgelegd. Want we moeten echt naar de eigen manier toe van het werken. En als je daarbij ontdekt van de manier hoe hij het vertelt dat werkt gewoon voor mij heel goed dan is het ook helemaal goed hè, maar dat je jezelf wel uit vormen haalt. Dat is belangrijk.

Bekrachtiging

Nou doe lekker je ogen dicht en haal eens een paar keer goed en diep adem, dat is ook lekker voor je lichaam om even goed te kunnen ontspannen en breng eens even je aandacht door je lichaam heen dat je geen spanning hebt in je lijf,...en dat betekent ook kijk naar je buik of je die gewoon ontspant en of je voeten ontspannen zitten in je schoenen, of je gezicht ook echt ontspannen is ....en besef je maar dat je hier aanwezig bent in deze ruimte met heel veel andere mensen die net als jij iets heel dieps iets heel wezenlijks, in zichzelf ervaren ...wat jij ook op jouw manier ervaart, dat geeft ook heel veel ruimte om hier in jezelf te kunnen zijn, want ik durf diep in mijzelf in en uit te ademen omdat ik weet dat jullie mij accepteren omdat ik weet dat jullie, net als ik, mijzelf open

stel, jullie jezelf openstellen.....en beseft ook dat alle mensen om je heen ook de moeite hebben genomen om jou vandaag te ontmoeten ....dus in dit moment kijk je met je aandacht even lekker, je hebt je ogen dicht, met de aandacht naar buiten toe van goh wat fijn dat ik in deze plek ben hier met de andere mensen.. Dus je voelt en hoort elkaar ook .... kijk eens in jezelf dat je op een zuivere manier uiteraard een vorm van dankbaarheid in jezelf kunt voelen naar alle mensen toe om je heen voor dit moment.....in deze oefening, dit experiment, mag je je ook realiseren dat je door met dankbaarheid te schouwen naar de andere mensen hier, dat je beseft dat alle andere mensen dat ook doen naar elkaar en dat er in de kern hier sprake is van dankbaarheid over en weer, en dat ook vanuit deze kracht ook het goddelijke in jezelf en met elkaar ook hier heel zichtbaar is, heel voelbaar is .....en ik durf mijn hart vanuit mijn hele wezen en mijn handen en mijn liefde durf ik helemaal open te zetten voor wie jullie zijn,... dat we dat naar elkaar toe ook laten zien....en dat we realiseren dat we hier ook zijn om onszelf te bekrachtigen en in hetzelfde moment door dankbaarheid te hebben naar elkaar toe dat we elkaar daarmee ook dragen dat we daar elkaar ook bedding mee geven, dat we er ook voor elkaar zijn.....en dat we er voor elkaar zijn dat ..heeft ook direct te maken met de moeilijkheden die andere mensen ervaren, want ik beseft mij heel goed, dat mogen jullie ook beseffen naar de ander en naar mij toe, dat we allemaal in processen verkeren en dat we het ook allemaal heel makkelijk hebben en ook heel pittig hebben ...dus laten we allemaal in onszelf, in ons eigen hart, het licht ontsteken, nog groter maken naar onszelf en naar elkaar toe.. en voel maar of je voor jezelf kunt uitspreken met woorden in jezelf of met een gevoel hoe dan ook, dat je onvoorwaardelijkheid, je hartskracht, er ook zeker is voor de ander, voor de andere mensen .....en vervolgens nodig ik jullie uit om dit vast te houden, te voelen en ervaren naar elkaar toe en ook nu met aandacht naar binnen in je hart te gaan en daar de mensen buiten jezelf, deze samenkomst van mensen ook in je hart te kunnen zien.....en door de dankbaarheid naar elkaar te voelen, elkaar te eren en elkaar te laten zijn wie we zijn, ontstaat er in het veld van deze matrix in dit moment met elkaar jouw goddelijke essentie en laten we ook met elkaar de taal van god van de oorspronkelijke kracht in dit veld aanwezig zijn.. Als een soort damp, als een soort nevel van kracht...met hele transparante geuren en transparante gevoelens, kracht die ons kan zien doordat jij de dankbaarheid in het veld aanwezig laat zijn .....en dat je je realiseert dat je met elkaar god zijn en jijzelf ook god bent, dat er ook vanuit deze transparantie vanuit deze kracht....gekeken wordt naar jezelf, en dat is wat we hier dus met elkaar doen, dat doen wij zelf, en dat er in deze schouw naar onszelf gevoeld kan worden dat je goed bent .... Alles aan wie jij bent dat is er en wat er is dat is oké, het is goed.....en dat je ook weet in dit moment dat de andere mensen net als jij goed zijn, iedereen is goed ....als drager van deze godskracht, de schepper van creatie kijkend naar de ander is het ook compleet normaal dat jij als krachtwezen de ander als krachtwezen volledig kan laten zijn zoals de ander is.... kun je voelen dat iedereen in deze groep hier nu naar jou kijkt, jou voelt en ervaart dat het helemaal goed is wie jij bent en hoe jij bent.....er zijn geen beperkingen...dan laat je in alle rust en vrede dit nu lekker los en je stelt jezelf voor dat je heel erg aanwezig bent in je hoofd, dus je beseft dat je met je aandacht aanwezig bent in de bovenste verdieping van je lichaam, dus je hebt je ogen dicht en je realiseert je dat je lichaam onder je zit, vanuit die plek je hoofd, daar ben je aanwezig, en bij een diepe inademing voel je je hele lichaam vanaf je hoofd tot aan je voetzolen, adem maar eens heel diep in en voel je lijf met je bewustzijn....voel je het dat je je lichaam bewust bent en dat je aanwezig bent bovenin ...en dit is in de essentie de boeddha, de boeddha die zich bewust is van het lichaam en zich bewust is als bewustzijn....en terwijl je aanwezig bent in de bovenste verdieping en je je bewust bent van je lichaam schuif je met je aandacht ook naar je hart en daar kun je eventueel ook je hand neerleggen en ik wil je vragen of je met aandacht en focus, aandacht en focus wilt voelen wat er onder je hand gebeurt, breng je aandacht naar die plek, misschien stroomt er iets uit je hand of misschien stroomt er iets vanuit je hart of is er iets anders, het maakt niet uit wat het is.....en wellicht terwijl je met aandacht aanwezig bent bij je hart en ook met aandacht aanwezig bent vanuit je hoofd en in je lichaam kijk eens voor jezelf of je een vorm van energie door met aandacht bij je hart te zijn vanuit deze plek voelt stromen of in beweging voelt komen, voorstelling of het voelen het maakt niet uit hoe, in beweging voelt komen door je hele lichaam....draai de kraan in je hart maar open, helemaal open..... en blijf je lichaam voorzien van voldoende zuurstof bij de in- en uitademing ..... je bent aanwezig in de bovenste verdieping en je voelt de kraan openstaan bij je hart, kijk eens of je rondom je stem bij je keel beweging voelt ...draai die kraan open laat die energie van je eigen hartskracht rustig doorstromen ook omhoog en ontvang het vanuit jezelf omdat het jouw lichaam is, ook in de bovenste verdieping....je hebt het recht en het vermogen om jouw godskracht vanuit jezelf binnen te laten stromen in elke cel van dit lichaam waar dan ook en ik ook in het brein.. ga ik je uitnodigen om in een vorm van een opdracht een instructie vanuit kracht te geven aan jezelf dat jouw godskracht vanuit je brein door gezonden wordt naar het veld waar dit brein wordt gecreëerd,

kijk maar of je met kracht of met woorden daar een instructie aan geeft "breng het maar weg" gebruik je voorstellingsvermogen, geef een instructie dat je innerlijke hartskracht aanwezig in je brein doorgegeven wordt naar de plek waar je brein wordt gecreëerd , ga je gang..... En besluit namens jezelf dat je energetisch opstaat! ..... en zo open je met je bewustzijn met deze bekrachtiging de circuits, de poorten van de avatar, de reiziger die jij bent vanuit een andere wereld zodat de verbinding vanuit de andere wereld naar hier, dus puur vanuit jouw eigen zelf in herstelling is.. er is één weg en dat is je eigen weg namens je zelf...en vanaf dit moment weet je in jezelf dat je waarlijk en waarachtig gaat zien, je gaat werkelijk zien, je gaat nog dieper en krachtiger zien wat er gebeurt...hoe je daar autonoom in bent en welke stappen je te zetten hebt vanuit waarde en respect en zeker vanuit noodzakelijke kracht in jezelf om overeind te komen hier op de aarde .....al het grotere wat we ervaren is van onszelf omdat we het zelf zijn. . en daarmee is het niet groter, het is een deel van wie je bent...als het aankomt op samenwerken en het dus ook aankomt op samenwerken met andere werelden, werelden die zich afspelen in de wereld van waar je vandaan komt vanuit de avatar is de

Vraag: *ben je bereidwillig om samen te werken met andere observanten en andere krachten zonder daarbij jezelf ondergeschikt te laten zijn, te laten voelen op welke wijze dan ook, puur vanuit je kracht, waardigheid, rechtop staan en de god in jezelf, de kracht in jezelf en die in de ander als gelijke te zien. Ben je die bereidwilligheid in jezelf tegen gekomen en zet je deze bereidwilligheid in om nu hier op deze aarde dit werk vanuit jezelf ook werkelijk in beweging te zetten .....zou je eens willen kijken of je het antwoord wilt geven aan thuis waar je vandaan komt ....je bent helder, je voelt je lichaam, je voelt je hartskracht, de plek van je hart, je bent met je bewustzijn in de bovenste verdieping en dan doe je je ogen weer open....*

Doen jullie dit wel eens thuis in alle rust helemaal op je eigen manier en om je eigen redenen natuurlijk, doen jullie dat wel eens? Ja. En dat vraag ik niet omdat ik het vermoeden heb dat je het wel doet of niet doet, maar alleen om de vraag in het veld te laten ontstaan. En jullie geven dus ook geen antwoord aan mij, dat is dus niet wat je doet, het gaat om erkenning van onszelf. Dus de eerste stappen van de educatiedagen en momenten zijn eigenlijk zuiver gericht op dat we eerst, we vinden onszelf behoorlijk spiritueel, we vinden onszelf heel bewust, maar we zijn zo ontzettend in de mind terecht gekomen dat we denken dat we spiritueel zijn maar het eigenlijk niet is en iets kan pas binnen komen als je dat ook durft te benoemen, het is niet om te ontkrachten maar het is om ruimte te creëren dat datgene waar het werkelijk om gaat dat dat er ook kan wonen?? betekent dat je niet zomaar met alles maar genoeg neemt met alles wat ogenschijnlijk heel fijn is en mooi is. Dus in die zin zijn dan die dagen die we dus ook met elkaar beleefd hebben en ook misschien wel niet beleefd hebben met elkaar en dat je er niet bent geweest, dat maakt allemaal niets uit want we beleven het allemaal in ons eigen leven natuurlijk ook, maar is dat een soort oefening, een helderheid om te krijgen dat we toch wel bepaalde vormen nodig hebben, de bekrachtiging in onszelf, terugkerend aandacht in onszelf, de kwantum fysische wetgeving weer terughalen in onszelf, om dan vervolgens te ontdekken dat het nog wat dieper zit, wat breder zit en daar dan ook iets echt mee te gaan doen. Ik wil jullie graag uitnodigen om daar echt werk van te maken, allemaal op je eigen manier. Want dit is echt werken. Ik weet niet of jullie het hebben gezien want op het moment dat je ook de vraag stelt aan de wereld van thuis waar jij vandaan komt als avatar, voordat je hier terechtkomt, wat er gebeurt energetisch als je het aan een extern iets gaat vragen. Want op het moment dat je alles aan jezelf vraagt dan ben je er zelf bij, maar stel je nou voor dat we allemaal in een verbondenheid leven, een soort coalitie van bewustzijnswezens, die in allerlei verschillende allianties reist door verschillende matrixen heen en dat we ergens in de verbondenheid zijn met een coalitie met een groep, en dat zolang je het naar jezelf toe brengt en je hebt het echt tegen jezelf en over jezelf, dan is het helemaal van jezelf, dus dan zit er niks tussen, dan kun je heel makkelijk tegen jezelf spreken en met jezelf voelen, maar op het moment dat je een vraag gaat stellen aan de thuiswereld waar je vandaan komt, voordat je hier terechtkwam, je gaat aan die groep, even het woord groep gebruiken, je gaat aan die groep, waar jij nauw mee verbonden bent, als je daar aan een vraag stelt, ga maar eens kijken wat er dan gebeurt. Want aan de ene kant is het dus nog extern, je stelt een vraag aan iets externs en het is dus wel een deel van jezelf, wat gebeurt er dan en het moment dat je dat kunt doen zonder dat je het gevoel hebt ik ben ondergeschikt, want dan komt er weer een veld in beweging, dus er is iets verbroken tussen jou en iets heel groots waar je mee verbonden bent, is iets verbroken en door met je aandacht daar weer naar toe te reizen, door gewoon die vraag te stellen van aan jezelf: ben ik bereidwillig om deze vraag ook neer te leggen bij een verbondenheid waar ik mij op dit moment even niet zozeer van bewust hoeft te zijn, maar ik durf het wel te doen, zonder dat er een ondergeschiktheid ontstaat. Op het moment dat je dat doet geef je een soort kaart uit handen bijna naar een ander dat je zegt van

ik ga weer meedoen. Dus ik sta op en dat is wat er gebeurt. We zijn dus allemaal, we denken dat we mannen en vrouwen zijn en dat we 10 jaar zijn en 120 jaar maar dat is allemaal concept van de matrix. We zijn allemaal galactische wezens, we zijn dus nu hier om ook te beseffen dat we dus juist om die stap weer terug te keren in de alliantie van verbondenheid en bewustzijn, om op te pakken waar je al mee bezig was, dat we juist daarin het meeste worden gefrustreerd omdat wij niet meer met externe krachten moeten werken. En toch ligt daar een hele grote sleutel en een hele grote stap. Dus we moeten dus eigenlijk eerst heel abstract, we hebben het vandaag over jezus over god gehad dat we die woorden niet meer gebruiken en daarna inladen, we moeten dus helemaal los filteren, loskoppelen om helemaal compleet daar los van te zijn, om dan vanuit die complete autonome kracht ook daadwerkelijk te kunnen samenwerken en weer terug te kunnen in wat samenwerken werkelijk van oorsprong is. Zuiverheid! Dus je mag veronderstellen dat je een onderdeel bent, een teamlid bent van een grote interstellaire groep die in deze matrix in sectie nul gedoken is om terug te halen wat de oorspronkelijke goddelijke kracht is, om deze vervolgens in jezelf te herkennen, verbindingen te gaan leggen vanuit die kracht met een groep die jij nu vergeten bent. Dit heeft te maken met de buitenaardse aanwezigheden. En daar zijn we allemaal grootse wezens in, dus je kunt je heel erg beperken bij het leven hier, hier gaat het om dit is ook de basis, hier ligt ook de basis. Ik kan in dit geval als man met deze informatie niet zuiver werken als ik ook geen zuivere papa ben. En daar maak ik ook mijn fouten in het zuivere papa zijn. Maar door dat te zien en te erkennen dat ik als aardse mens ook mijn zuivere papa fouten maak, en ook mijn zuivere, Ellen zou zeggen ja partnerfouten maak ook hoor, door daar zuiver in te zijn, door hier ook echt daarin te kunnen kijken en te zijn, is de zuiverheid in mij aanwezig waarmee ik ook het grotere geheel weer kan connecten. En de agenda die gericht is op de mens is dat de connectie tussen jou en je ware god in jezelf nooit zichtbaar wordt om vervolgens die kracht niet te kunnen inzetten om de verbinding terug te leggen met je galactische groep, interstellaire bondgenootschappen. En vandaar ook dat de galactische federatie is uitgevonden. En het is mijn een grote eer, echt zo mooi om dit te beleven met elkaar zo om dit gewoon bespreekbaar te maken en ernaar te luisteren. En wat het ook oproept bij je, of het ook vraagtekens bij je oproept wat ik zeg, misschien past het wel misschien past het niet, het is alleen in dit moment waarin het geldig is zoals het zich nu aandient. Nu is dit wat wij met elkaar openen, want als ambassadeurs zijn we hier op de aarde om zoveel redenen en ook om het groene tapijt van de natuur weer terug uit te rollen en ook te zeggen deze aarde, deze wereld, deze matrix kunnen wij werkelijk helemaal openzetten. De matrix gaat open zodat deze wereld ook bezocht kan worden door al die andere interstellaire groepen die hier ook volledig aanwezig kunnen zijn en in deze holografische werkelijkheid. En dan vinden er hele grote veranderingen wil ik niet zeggen, hele grote resonanties, trillingen vinden er plaats. En dat mag gewoon en we komen op heleboel andere dagen nog uit waarin we dat nog zouden kunnen uitdiepen, maar jij bent daar een deelgenoot in. Vergeet dat nooit. De eerbied ook naar elkaar, vergeet dat nooit. Want het is eigenlijk belachelijk gewoon dat er op aarde wordt gestreden en dat er ruzie is. Het is gewoon belachelijk. Terwijl we allemaal zo mooi zijn. Hoe kunnen mensen elkaar zo...ja ik heb er geen woorden voor. Hoe kunnen mensen elkaar doden? Hoe kunnen mensen elkaar zo intens haten? Ja ik vind het waanzinnig. Dus ware vrede met elkaar in onszelf terughalen, vandaag de boom, beseffen met elkaar en dit besef, dit eerbied ook met elkaar in jezelf dragen. Als je niet in deze setting bent maar gewoon op een marktplein ook voelen, het is hetzelfde, steeds hetzelfde gevoel. Pfoei. Wie wil er nog iets zeggen, delen, aanvullen.

Iemand deelt: Tjé wat zijn de valkuilen groot, merkte ik op weg. Wat ik voelde was een heel diep omkoop programma op avatar.

Martijn: omkoop.

Zij: Ja omkoop, er zitten heel veel valkuilen op die weg, van de weg terugzeg maar, want ik wil de weg namelijk zien, ik wil niet jumpen, ik wil die lijnen volgen, daar was ik mee bezig, en ineens kwam ik hem daar tegen, ik bedoel het is fantastisch geweldig mooi en ik werd omgekocht, ik moest helemaal terug, naar hier weer, terug, terug, terug. Ik moest het echt vanuit hier doen, het is heel makkelijk hier te verruimen, zo makkelijk en hier is het veel moeilijker, lijkt hè, lijkt. Ik denk oh het is echt een omkoop programma, een verleidingsprogramma.

Martijn: ja klopt

Zij: dus het is in het hoofd aanwezig zijn maar wel zeer want het gaat zo snel.

Martijn: twee lichten zijn het, twee lichten van bewustzijn, hart en hoofd en dan ontdek je dat het één lichtveld is. En in deze kloonwereld, in dit duplicaat als het ware, de scheiding heeft plaatsgevonden tussen het hoofd en het hart. Het is één! Dan merk je dat daar verschillende mogelijkheden in liggen, een hele andere taal. Het klopt dat er omkoop programma's zijn, omdat op het moment dat je teruggaat naar de plek waar je dus als reiziger zeg maar in deze matrix, dus niet deze matrix waar we nu in zitten, maar in het grotere geheel terecht bent gekomen, dus we praten over de eerste hack als het ware, dus de insertie, die weg terug daarnaartoe die kent zulke Magnifieke programma's, daar liggen de omkoop mogelijkheden open. Dus in het ontwaken, in het teruggaan, in het jezelf openen, de flower of life van je hart, daarin zul je direct doorzien wat er gebeurt en dan moet je heel sterk echt in je godsschoenen staan en dat kan dus ook alleen door te ontdekken op voorhand in dit leven wat god nou werkelijk is in jezelf, niet hier dus, maar dat je het beseft, niet weet, maar je beseft het. En op het moment dat dát zich vergroot en dan ontkom je er dus niet aan om elke vorm van volgen op welke manier dan ook, om dat gewoon los te laten, op het moment dat je dat weet dan is de omkoping voorbij. Dat vind ik een heel mooi woord, omkoping daarvoor. Maar we maken keuzes die het lekkerst voor ons voelen.

Zij: "of waar we heel veel verwarring op hebben, er wordt heel veel verwarring gezaaid.

Vraag: Terug naar Nederland dat gaatje, wat ik me al heel lang afvraag is waarom Venus, is een pentagram, als die zijn baan maakt maar hij maakt hem net niet af waardoor er dus een gaatje in het pentagram zit. Ja daar zit dus ook een in- en uitgang en omdat het ook te maken heeft met ons hart, of het wordt geassocieerd met Venus, ja de perfectie van de imperfectie is dat als het af kon maken dan deed het dat. Dus waarom maakt Venus zijn loopbaan niet af? Dat heb ik altijd heel raar gevonden, is dat ook een opening wat met Nederland te maken heeft? Dus vanuit het harts bewustzijn?

Martijn: nou er worden gewoon symbolen gebruikt die voor onze ogen dus dat zijn, maar daar achter liggen gewoon instructievelden. Het is eigenlijk gewoon de hypnose show. En ik vermoed ook dat als ik uitspreek van dat de mensen die hier als koningshuis leven op deze aarde, dat als we daar anders naar gaan kijken en hen niet afschilderen als grote draconische reptiliaanse negatieve vleesetende kinder ..hoewel we dat dus gewoon wel mogen benoemen, maar als we daar nu een naar gaan kijken, wij denken dat die hekken erom heen staan omdat het een koningshuis is, maar stel je nou eens voor dat het koningshuis juist gebruikt wordt als dekmantel om andere machten die dus door die koningshuizen heen stromen om die eigenlijk onzichtbaar te houden, is het dan zo dat als wij maar met z'n allen gaan roepen van dat de koningshuizen reptielen zijn en negatieve entiteiten zijn, is het dan misschien ook zo dat ze daardoor ook juist blijven, of kunnen we juist daar zoveel kracht naar toe brengen door daar anders naar te kijken, en wie weet gaan we wel eens een keer met elkaar helemaal in dat gebied staan en daar een soort cirkel maken. Er zijn daar één of twee marechaussee auto's dus nooit 35 natuurlijk, in het Engels embracen, wat gebeurt er als je het echt omarmt. Zonder oordeel ook niet dat je de ander wilt beter maken of wil veranderen, zo van I am here, wij zijn hier. Moet je eens kijken wat er dan gebeurt. De reactie die ik dus kreeg van wat daar gebeurde was voor mij echt een signaal van pure angst. Pure angst. Dus ik zie het zo dat die mensen onder een bezetting staan en daardoor ook door bloedlijnen heen die bezetting ook letterlijk geworden zijn, maar ik blijf altijd in de essentie kijken naar het goede in elk mens. Want ik weet dat Beatrix van haar kinderen houdt en ik weet ook dat ze van haar kleinkinderen houdt, en daar kun je van alles van vinden, maar dat is gewoon wat het is. En of liefde nou hetzelfde is wat wij denken dat liefde is, dat is niet belangrijk. We moeten gewoon goed beseffen hoe we tegen elkaar worden uitgespeeld. Allemaal en dan laat je het menselijke in jezelf ook opstaan. Ik heb ook naar David Icke geluisterd in Maastricht, ik vond het een fantastische dag, ik vond dat hij het ontzettend goed deed, zo gepassioneerd om die informatie in beweging te zetten, maar dit wat ik nu met jullie deel, en wat jullie ook met mij delen, want het is iets gezamenlijks wat wij hier lanceren, dat is zo essentieel. Want als er liefde ontbreekt, als de barmhartigheid ontbreekt, als we alleen maar in het vast kunnen stellen zitten van dat zijn de donkere gasten, als we dat doen dan zijn we met onze geprogrammeerde god bezig. En dan staan we in dienst juist van die kracht erachter. En dat mogen we helemaal opengooien. Ja ik vind dat zoiets belangrijks, want ik heb het helemaal niet over vergeving, daar heb ik het helemaal niet over, er valt niks te vergeven. Het gaat om weer zuiver gaan kijken naar elkaar. Allemachtig.

Iemand deelt: misschien heeft het weinig of misschien alles te maken met dit thema, voor mij bijvoorbeeld dat god is dezelfde thema in goud. Ik kijk op mijn eigen manier naar kristallen en metalen en goud wordt ook weggehouden van ons, en wordt gebruikt als macht en heel veel dingen daar omheen die wij als negatief moeten ervaren maar ik ging onderzoeken wat de oorsprong van goud is, en wat voor energie goud draagt, want je kan nergens lezen wat voor energie in goud zit, dat het een geleider is dat weten we allemaal, maar wat voor oorsprong is dat. Ik weet niet, misschien weten jullie dat maar goud ontstaat bij een explosie van supernova van ontstaan van ster van het universum, er zijn krachtige kernreacties nodig om goud te laten ontstaan vanuit energie, dus het goud dat in de aarde is, die is oorspronkelijk van dat nulpunt van het ontstaan van de zon, van ster en die energie zit ook in goud. Oorsprong. Tijdloos en supergeleider, goud is heel erg zwaar, zwaarder dan lood, en dat komt door dichtheid in moleculen, dat is dus dat supergeleider. En wat voor energetische betekenis heeft goud waardoor het van ons weg wordt gehouden en ons laten denken dat goud negatief is.

Iemand voegt toe: heel veel buitenaardse beschavingen, zoals de **Annunaki's** die kwamen speciaal naar de aarde voor goud. Want dat is dé stof.

Martijn: goud ontstaat eigenlijk vanuit bewustzijn, en goud is in die zin dus ook een supernova, dat is een exploderende ster, is eigenlijk ook een bewustzijn wat zich dus laat zien, dus goud is een materialisatie van bewustzijn en als we nu kijken naar de energie van wat zich rondom het stukje fysieke eigenlijk bevindt, dus je hebt dan een stukje goud, het is niet alleen het goud wat wij zien, dat is maar een deeltje, het is een heel energieveld, dus het goud representeert een energieveld, en het energieveld van goud is een informatieveld waar rechtstreeks contact is met de wereld waar we vandaan komen. Dus elk stukje goud moet ook in beheer zijn om de kracht ook wat goud heeft, vandaar ook de geleiding van goud. Nou dit zijn zulke mooie onderwerpen. Dus om ons van contact met andere werkelijkheden af te houden. Er zijn ook deeltjes in ons hart, hebben ze onderzocht, ze vermoeden, hebben nog geen bewijzen, ze vermoeden dat dat het neuroweefsel in ons hart dat dat wel eens in een bepaalde manier goud zou kunnen zijn.

Lieve mensen laten we allemaal meenemen wat we vandaag hebben aangezet. Het is niet uit te zetten omdat in kwantum bestaat dat niet iets kan ook niet weggaan, je aandacht kan misschien een beetje verslappen maar dat kun je zo weer terughalen. We hebben deuren opengezet met elkaar. Ik ga voor de liefde. Ik ga voor de waarheid. Dé waarheid. En voor mij is eigenlijk het enige wat er is dat gewoon dus alles opengaat. Meer niet. Alles moet open kunnen dan komt waarheid volledig in beeld. De waarheid voor mij nu op dit moment is dat mijn vader jarig is, en ik doe helemaal niks aan verjaardagen maar vanochtend toen belde ik hem nog even op. Toen zegt hij "oh wat leuk dat je belt want ik weet dat jij daar helemaal niets aan doet, en doe iedereen de groeten die er is, een hele grote knuffel voor iedereen" En dat heb ik mijn vader nog nooit horen zeggen. En vanochtend dacht ik, voelde ik nou ik ga dat gewoon vertellen maar er was nog helemaal geen aansluiting. Ik weet dus ook niet waarom ik dit nu zeg. Ik ga dus straks ook even naar hem toe. Van ons allemaal een knuffel terug.

Martijn: het is hel leuk om te voelen dat je iets voor een ander doet omdat het waarde heeft voor de ander en omdat het waarde heeft voor mijn vader is het voor mij ook heel waardevol. Dus het gaat niet zozeer om het etiket verjaardagen maar omdat hij het zo ongelooflijk fijn vindt dat ik kom. Als we nou allemaal zo kijken naar het leven dan hoeven we niet heel zwart wit te zijn van dat doe ik niet meer want daar ben ik uitgestapt, als we werkelijk voelen, niet dat we de ander een plezier hoeven te doen, maar aks we werkelijk voelen dat het van essentieel belang is voor de ander, dat het echt even dit geeft, dan doen we het. Laten we dat nooit uit het oog uit ons hart verliezen. José bedankt voor deze prachtige ruimte en ik wens jullie allemaal een goede reis naar huis. We zien elkaar weer in een ander moment en laat ontstaan, ga maar voelen wat je, pak een pen, ga tekenen of laat maar komen wat er in jezelf opkomt. Dit is zoiets belangrijks, hoe dan ook. Wel thuis.